

Andra Krönikeboken

Andra Krönikeboken fortsätter berättelsen om Israels kungatid från Salomos trontillträde ca 970 Kr till Jerusalems fall 587 f Kr. Skildringen följer till stor del Första och Andra Kungaboken, men lägger särskild vikt vid gudfruktiga kungar som Salomo (1-9), Asa (14-16), Joshafat (17-20), Hiskia (29-32) och Josia (34-35).

Efter Jerusalems fall år 587 f Kr (kap 36) avslutas boken med befrielsen från den babyloniska fångenskapen 539 f Kr, som en brygga över till Esras bok. Enligt judisk tradition skrevs boken av Esra under andra hälften av 400-talet f Kr (se inledningen till Första Krönikeboken).

Salomo ber om vishet

¹ Salomo, Davids son, stärkte sin kungamakt, och HERREN hans Gud var med honom och gjorde honom mycket stor.

² Salomo talade till hela Israel, till överbefälen och underbefälen, till domarna och till alla furstarna i hela Israel, huvudmännen för familjerna.

³ Sedan begav han sig med hela församlingen till offerhöjden i Gibeon, för där stod Guds uppenbarelsetält som HERRENS tjänare Mose hade gjort i öknen.

1:1 1 Kung 2:12, 46, 10:23f, 1 Krön 29:25. **1:1** stärkte sin kungamakt Se 1 Kung 2 och Salomos messianska kungapsalm Ps 72. **1:3** 2 Mos 27:21, 36:8f, 1 Kung 3:4, 1 Krön 16:39f, 21:28f.

1:3 Gibeon Större stad (Jos 10:2) drygt en halvmil nordväst om Jerusalem.

4 Men David hade hämtat Guds ark från Kirjat-Jearim upp till den plats som han hade ställt i ordning åt den, för han hade rest ett tält åt den i Jerusalem.

5 Och kopparaltaret som Besalel, son till Uri, son till Hur, hade gjort stod där framför HERRENS tabernakel, och Salomo och församlingen sökte sig dit.

6 Där gick Salomo upp inför HERRENS ansikte till kopparaltaret som stod vid uppenbarelsetältet, och han offrade tusen brännoffer på det.

7 Den natten uppenbarade sig Gud för Salomo och sade till honom: ”Be mig om det du vill att jag ska ge dig.”

8 Salomo svarade Gud: ”Du har visat min far David stor nåd och gjort mig till kung efter honom.

9 Låt nu, HERRE och Gud, ditt ord till min far David förverkligas, för du har gjort mig till kung över ett folk lika talrikt som stoftet på marken.

10 Ge mig nu vishet och förstånd till att vara ledare och anförare för detta folk. För vem kan annars vara domare för detta ditt stora folk?”

11 Då sade Gud till Salomo: ”Eftersom detta låg på ditt hjärta och du inte bad om rikedom, skatter och ära eller om dina fienders liv eller om långt liv, utan bad om vishet och förstånd att vara domare för mitt folk som jag har gjort dig till kung över,

12 så ska du få vishet och förstånd. Jag ska också

1:4 2 Sam 6:17, 1 Krön 13:6, 15:1. **1:4** hämtat Guds ark från Kirjat-Jearim Se 2 Sam 6, 1 Krön 15. **1:5** 2 Mos 38:1f. **1:7** 1 Kung 3:5f. **1:8** 1 Krön 28:5. **1:9** 1 Mos 13:16. **1:11** 1 Kung 3:11. **1:11** vishet och förstånd Salomos vishet blev legendarisk (se 1 Kung 4:29f, 10:1f). **1:12** 1 Kung 4:31f, 2 Krön 9:22f, Matt 6:33, Ef 3:20.

ge dig rikedom, skatter och ära som kungarna före dig inte har haft och ingen kung efter dig kommer att ha.”

Salomos makt och rikedom

¹³ När Salomo hade varit vid offerhöjden i Gibeon begav han sig från uppenbarelsetältet till Jerusalem, och han regerade över Israel.

¹⁴ Och Salomo samlade vagnar och ridhästar så att han hade 1 400 vagnar och 12 000 ridhästar. Dem stationerade han dels i vagnstäderna, dels i Jerusalem hos kungen själv.

¹⁵ Kungen styrde så att silver och guld blev lika vanligt i Jerusalem som stenar, och cederträ lika vanligt som mullbärsfikontra i Låglandet.

¹⁶ Hästarna som Salomo köpte kom från Egypten och från Kue. Kungens uppköpare hämtade dem från Kue till bestämt pris.

¹⁷ Varje vagn som de hämtade och förde in från Egypten kostade 600 siklar silver och varje häst 150. Likaså infördes genom deras försorg sådana till hetiternas alla kungar och till kungarna i Aram.

2

Tempelbygget förbereds

1:13 1 Krön 21:29. **1:14** 1 Kung 4:26, 10:26f, 2 Krön 9:25f. **1:15** 2 Krön 9:27. **1:16** Kue Handelsort vid Adana i Medelhavets nordöstra hörn. **1:17** 600 siklar ... 150 Drygt 6 kg och 1,5 kg silver. Salomos vagnar var långt mycket dyrare än det vanliga priset om ca 100 siklar per vagn. **1:17** hetiterna ... Aram Riken i nuvarande Turkiet och norra Syrien. Hetiterna uppskattade de egyptiska hästarna som var större än deras egna.

¹ Salomo planerade nu att bygga ett hus åt HERRENS namn och ett hus åt sig själv till kunglig bostad.

² Därför avdelade Salomo 70 000 män till bärare och 80 000 till stenhuggare i bergen och 3 600 till arbetsledare över dem.

³ Och Salomo sände bud till Hiram, kungen i Tyrus, och lät säga: "Gör mot mig som mot min far David, när du sände honom cederträ för att han skulle bygga sig ett hus att bo i.

⁴ Se, nu vill jag bygga ett hus åt HERREN min Guds namn och helga det åt honom. Där ska man tända väldoftande rökelse inför hans ansikte och alltid ha skådebröden upplagda och offra brännoffer morgon och kväll, på sabbaterna, vid nymåne och vid HERREN vår Guds högtider. Detta är för all framtid stadgat för Israel.

⁵ Och huset som jag bygger ska vara stort, för vår Gud är större än alla gudar.

⁶ Men vem kan bygga ett hus åt honom? Himlarna och himlarnas himmel rymmer honom inte. Vem är jag att bygga ett hus åt honom? Nej, det ska bli en plats där man tänder rökelse inför hans ansikte.

⁷ Sänd mig nu en konstnärligt begåvad man som kan arbeta med de skickliga hantverkare som jag har hos mig här i Juda och Jerusalem och som min far David har ordnat, kan arbeta i guld, silver, koppar och järn och i purpurrött, karmosinrött

2:2 1 Kung 5:15f. **2:3** 2 Sam 5:11, 1 Kung 5:2f, 1 Krön 14:1. **2:3** Hiram Variant av Hiram (jfr 2 Kung 5), som regerade ca 980-947 f Kr.
2:4 3 Mos 24:5f, 4 Mos 28:3f. **2:5** 2 Mos 18:11. **2:6** 1 Kung 8:27, 2 Krön 6:18, Job 11:7f, Jes 66:1, Jer 23:24, Apg 7:48f, 17:24.

och mörkblått garn och dessutom är en duktig träsnidare.

⁸ Sänd mig också cederträ, cypressträ och al-gumträ från Libanon, för jag vet att dina tjänare är skickliga i att hugga virke på Libanon. Och mina tjänare kommer att vara tillsammans med dina tjänare

⁹ för att skaffa mig en stor mängd virke, eftersom huset jag tänker bygga ska vara stort och underbart.

¹⁰ För dina tjänares räkning, åt timmermännen som hugger virket, ska jag ge 20 000 korer tröskat vete, 20 000 korer korn, 20 000 bat vin och 20 000 bat olja.”

¹¹ Kung Huram i Tyrus svarade med en skrivelse som han sände till Salomo: ”Därför att HERREN älskar sitt folk har han satt dig till kung över dem.”

¹² Och Huram tillade: ”Lovad är HERREN, Israels Gud, himlens och jordens Skapare, som har gett kung David en vis son, som är så utrustad med klokhet och förstånd att han kan bygga ett hus åt HERREN och ett hus åt sig själv till kunglig bostad.

¹³ Därför sänder jag nu en konstnärligt begåvad och kunnig man, Huram-Abi.

¹⁴ Han är son till en av Dans döttrar, och hans far är en tyrisk man. Han är skicklig att arbeta i guld och silver, i koppar, järn, sten och trä, liksom

2:10 1 Kung 5:11. **2:10** 20 000 korer ... 20 000 bat Ca 4,5 miljoner liter eller dagsransoner av vete och korn, samt 450 000 liter olja och vin. Det sjöfarande Tyrus var beroende av att importera mat, även under nytestamentlig tid (Apg 12:20). **2:11** 1 Kung 10:9. **2:12** 1 Mos 1:1, 2 Mos 20:11, 1 Kung 5:7, Ps 33:6, 96:5, 102:26, Apg 4:24, 14:15, Upp 10:6. **2:14** 1 Kung 7:14.

i purpurrött, mörkblått och karmosinrött garn och fint lingarn, och han kan utföra alla slags sniderier och väva alla slags konstvävnader. Honom kan du låta utföra arbetet tillsammans med dina och min herres, din far Davids, män som är konstnärligt begåvade.

¹⁵ Min herre kan nu sända till sina tjänare vetet och kornet, oljan och vinet som han har talat om.

¹⁶ Vi ska då hugga virke på Libanon, så mycket du behöver, och forsla det till dig på en flotte på havet till Jafo. Därifrån kan du själv låta föra det upp till Jerusalem.”

¹⁷ Salomo räknade alla främlingar i Israels land, liksom hans far David tidigare hade gjort en räkning av dem. Det visade sig då att de var 153 600.

¹⁸ Av dem utsåg han 70 000 till bärare, 80 000 till stenhuggare i bergen och 3 600 till att ha uppsikt över folket och att hålla dem i arbete.

3

Templet byggs

¹ Salomo började bygga HERRENS hus i Jerusalem på Moria berg, där HERREN hade uppenbarat sig för hans far David, på den plats som David hade ställt i ordning, jebusiten Ornans tröskplats.

2:16 Esra 3:7. **2:16** Jafo Nutidens Jaffa, Jerusalems närmaste hamnstad (drygt 5 mil västerut). **2:17** 1 Krön 22:2. **2:18**

1 Kung 5:15f. **3:1** 2 Sam 24:18, 25, 1 Krön 21:18, 26. **3:1** Moria Berget där Abraham en gång var beredd att offra Isak (1 Mos 22:2, 14f). **3:1** Ornan Kallas i 2 Sam 24:18 Arauna. Motsvarar kanske ewrine, ”herreman” på hurritiska som kan ha varit jebusiternas språk.

² Han började bygga på andra dagen i andra månaden i sitt fjärde regeringsår.

³ När Salomo byggde Guds hus, lade han grunden så att det blev sextio alnar långt och tjugo alnar brett efter det gamla alnmåttet.

⁴ Förhuset som låg framför långhuset, framför husets kortsida, mätte tjugo alnar, och dess höjd var hundratjugo. På insidan överdrog han det med rent guld.

⁵ Det stora huset klädde han med cypressträ. Detta i sin tur överdrog han med fint guld och prydde det med palmer och kedjor.

⁶ Dessutom smyckade han huset med dyrbara stenar. Guldet han använde var från Parvajim.

⁷ Han klädde huset, bjälkarna, trösklarna liksom väggarna och dörrarna i huset med guld och skar ut keruber på väggarna.

⁸ Dessutom ställde han i ordning det rum som skulle vara det allra heligaste. Det låg utefter husets kortsida och var tjugo alnar långt och tjugo alnar brett. Han klädde det med fint guld, sexhundra talenter i vikt.

⁹ Spikarna vägde femtio siklar i guld. De övre salarna klädde han också med guld.

3:2 1 Kung 6:1f. **3:2** andra månaden ... fjärde regeringsår April 966 f Kr. Jfr skildringen i 1 Kung 5-6. **3:3** sextio ... tjugo alnar Ca 30 x 10 meter. **3:4** hundratjugo Nästan 60 meter. Andra handskrifter (Peshitta): "tjugo alnar" (ca 10 meter). **3:6** Parvajim Okänd ort, kanske i södra Arabien där det fanns guldgruvor. **3:7** keruber Bevingade änglaväsen med egenskaper från människa, lejon, tjur och örn (2 Mos 25:18f, Hes kap 1, 10). **3:8** tjugo alnar Ca 10 x 10 meter. **3:9** sexhundra talenter ... femtio siklar Ca 18 ton respektive 0,5 kg guld.

¹⁰ Till det rum som var det allra heligaste lät han skulptera två keruber, och man överdrog dem med guld.

¹¹ Längden på kerubernas vingar var tillsammans tjugo alnar. Den enas ena vinge, fem alnar lång, rörde vid husets ena vägg, och hans andra vinge, fem alnar lång, rörde vid den andra kerubens vinge.

¹² Den andra kerubens ena vinge, fem alnar lång, rörde vid husets andra vägg, och hans andra vinge, fem alnar lång, nådde till den första kerubens vinge.

¹³ Tillsammans breddade alltså keruberna ut sina vingar tjugo alnar, där de stod på sina fötter med ansiktena vända inåt.

¹⁴ Förhänget gjorde han av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och fint lingarn och prydde det med keruber.

Jakin och Boas

¹⁵ Framför huset gjorde han två pelare, trettiofem alnar höga. Pelarhuvudet ovanpå var och en av dem var fem alnar.

¹⁶ Han gjorde kedjor till koret och satte också kedjor upptill på pelarna. Dessutom gjorde han hundra granatäpplen och satte dem på kedjorna.

¹⁷ Och pelarna ställde han upp framför tempel-salen, den ena på högra sidan och den andra på

3:11 vinge, fem alnar lång Ca 2,5 meter. **3:13** 2 Mos 25:20. **3:14** 2 Mos 26:30f. **3:15** 1 Kung 7:15f, 2 Kung 25:17, Jer 52:21f. **3:15** trettiofem alnar Ca 17 meter, troligen de bådassammanlagda längd (jfr 1 Kung 7:15).

vänstra. Åt den högra gav han namnet Jakin och åt den vänstra namnet Boas.

4

Templet inreds

¹ Salomo gjorde ett altare av koppar, tjugo alnar långt, tjugo alnar brett och tio alnar högt.

² Han gjorde också havet i gjutet arbete. Det var tio alnar från den ena kanten till den andra, helt runt och fem alnar högt. Ett snöre som var trettio alnar långt mätte omkretsen.

³ Runt omkring nertill fanns bilder som föreställde oxar, tio på varje aln, så att de omslöt havet runtom. Oxarna bildade två rader och var gjutna i ett stycke med det övriga.

⁴ Havet stod på tolv oxar. Tre var vända mot norr, tre mot väster, tre mot söder och tre mot öster. Havet stod ovanpå oxarna, och deras bakdelar var alla vända inåt.

⁵ Havets tjocklek var en handsbredd, och kanten var gjord som kanten på en bägare, och liknade en utslagen lilja. Det rymde tretusen bat.

⁶ Han gjorde också tio tvättkar och ställde fem på högra sidan och fem på vänstra. De skulle användas vid tvättning. I dem skulle man skölja det som hörde till brännoffret. Men havet var för prästerna att tvätta sig i.

3:17 Jakin ... Boas Betyder "ska upprätta" och "har styrka". **4:1** 2 Mos 27:1f, 2 Krön 7:7. **4:1** altare ... tjugo ... tio alnar Ca 10 x 10 x 5 meter. **4:2** 1 Kung 7:23f. **4:2** havet ... tio ... fem ... trettio alnar Ca 5 meter i diameter, 2,5 m högt och 15 meter i omkrets. **4:5** tretusen bat Ca 65 000 liter. Kanske ett avskrivningsfel för "tvåusen bat" (se 1 Kung 7:26). **4:6** 1 Kung 7:38f.

⁷ Han gjorde också ljusstakarna av guld, tio stycken, sådana de skulle vara och ställde dem i tempelsalen, fem på högra sidan och fem på vänstra.

⁸ Han gjorde också tio bord och satte dem i tempelsalen, fem på högra sidan och fem på vänstra. Han gjorde också hundra skålar av guld.

⁹ Och han byggde prästernas förgård och den stora yttre förgården och dörrarna till denna förgård. Dörrarna överdrog han med koppar.

¹⁰ Havet ställde han på högra sidan, åt sydost.

¹¹ Dessutom gjorde Huram askkärlden, skovlarna och skålarna.

Så slutförde Huram det arbete han skulle göra åt kung Salomo i Guds hus.

¹² Han gjorde två pelare och två klotformiga pelarhuvuden ovanpå pelarna samt de två flätverk som skulle täcka de båda klotformiga pelarhuvuden som satt ovanpå pelarna.

¹³ Han gjorde också de fyrahundra granatäpplena till de båda flätverken, två rader granatäpplen till varje flätverk, för att de båda klotformiga pelarhuvuden som satt ovanpå pelarna, skulle bli täckta.

¹⁴ Dessutom gjorde han också faten och underredena att ställa faten på.

¹⁵ Han gjorde också havet – det var bara ett – och de tolv oxarna under det.

¹⁶ Askkärlden, skovlarna och gafflarna och alla de föremål som hörde dit gjorde Huram-Abib åt kung Salomo till HERRENS hus. Allt var av blank koppar.

17 På Jordanslätten, mellan Suckot och Sereda, lät kungen gjuta det i lerformar.

18 Och Salomo lät göra alla dessa föremål i så stort antal att kopparns vikt inte kunde fastställas.

19 Salomo gjorde alla de föremål som skulle finnas i Guds hus: det gyllene altaret, borden där skådebröden skulle ligga,

20 liksom ljustakarna av fint guld med sina lampor som skulle tändas framför koret på föreskrivet sätt,

21 dessutom blomverket, lamporna och lamptängerna av guld – allt av finaste guld.

22 Han lät också göra knivarna, de båda slagen av skålar och eldfaten av dyrbart guld. Beträffande ingångarna i huset, så var både de dörrar i det innersta som ledde till det allra heligaste, och de dörrar som ledde till tempelsalen, gjorda av guld.

5

1 Sedan allt det arbete som Salomo lät utföra för HERRENS hus var färdigt, förde Salomo dit in vad hans far David hade helgat åt HERREN: silvret, guldet och alla kärlen. Detta lade han in i skattkammarna i Guds hus.

Herrens ark förs in i templet

2 Därefter samlade Salomo de äldste i Israel och alla huvudmännen för stammarna, Israels barns familjeöverhuvuden, till Jerusalem för att hämta

4:17 Suckot Ort strax öster om Jordan, vid bifloden Jabbok (1 Mos 33:17). 4:19 1 Kung 7:48f. 5:1 1 Kung 7:51, 1 Krön 28:14.

5:2 1 Kung 8:1f.

HERRENS förbundsark upp från Davids stad, det vill säga Sion.

³ Alla Israels män samlades då hos kungen under högtiden i sjunde månaden.

⁴ När alla de äldste i Israel hade kommit, lyfte leviterna upp arken.

⁵ De hämtade arken dit upp tillsammans med uppenbarelsetältet och alla heliga föremål som fanns i tältet. De levitiska prästerna hämtade det dit upp.

⁶ Och kung Salomo stod framför arken tillsammans med Israels hela församling som hade samlats hos honom. Man offrade får och tjurar i sådan mängd att de inte kunde räknas eller uppskattas.

⁷ Och prästerna bar in HERRENS förbundsark till dess plats i husets kor, i det allra heligaste, till platsen under kerubernas vingar.

⁸ Keruberna höll nämligen sina vingar utbredda över den plats där arken stod, så att arken och dess stänger upptill täcktes av keruberna.

⁹ Stängerna var så långa att deras ändar som sköt ut från arken kunde ses framför koret, men de var inte synliga längre ut. Arken har blivit kvar där ända till denna dag.

¹⁰ I arken fanns inget annat än de två tavlor som Mose hade lagt dit vid Horeb, när HERREN slöt förbund med Israels barn efter att de dragit ut ur Egypten.

¹¹ Sedan gick prästerna ut ur helgedomen. Alla

5:3 högtiden i sjunde månaden Lövhdydohögtiden i oktober (3 Mos 23:34f, 5 Mos 16:13f). **5:10** 2 Mos 25:16, 21, 5 Mos 10:5, Hebr 9:4. **5:10** inget annat än de två tavlor Tidigare fanns där även manna och Arons stav (Heb 9:4, 2 Mos 16:33, 4 Mos 17:10).

präster som fanns där hade helgat sig, oavsett vilken avdelning de tillhörde.

¹² Leviterna, alla sångare – Asaf, Heman och Jedutun med sina söner och bröder – stod klädda i vitt linne med cymbaler, lyror och harpor öster om altaret, och tillsammans med dem hundratjugo präster som blåste i trumpeter.

¹³ När trumpetblåsarna och sångarna samtidigt och samstämmigt stämde upp HERRENS lov och pris, och man lät trumpeter, cymbaler och andra instrument ljuda och började lova HERREN för att han är god och för att hans nåd är evig – då uppfylldes huset, HERRENS hus, av ett moln

¹⁴ så att prästerna för molnets skull inte kunde stå där och göra tjänst, eftersom HERRENS härlighet uppfyllde Guds hus.

6

Salomo talar till folket

¹ Då sade Salomo:

”HERREN har sagt
att han vill bo i dunklet.
² Jag har nu byggt ett hus
till boning åt dig,
en plats där du kan bo till evig tid.”

³ Sedan vände kungen sig om och välsignade Israels hela församling medan allt folket stod.

5:12 1 Krön 25:1f. **5:13** 2 Krön 7:3, Esra 3:10f, Ps 136:1. **5:14**
1 Kung 8:10f, 2 Krön 7:1f. **6:1** 2 Mos 20:21, 1 Kung 8:12f. **6:3**
2 Sam 6:18.

⁴ Han sade: ”Välsignad är HERREN, Israels Gud, som med sina händer har fullbordat vad han med sin mun lovade min far David, när han sade:

⁵ Från den dag då jag förde mitt folk ut ur Egyptens land har jag inte i någon av Israels stammar utvalt en stad för att i den bygga ett hus där mitt namn skulle vara, och jag har inte heller utvalt någon man till att vara furste över mitt folk Israel.

⁶ Men Jerusalem har jag utvalt för att mitt namn ska vara där, och David har jag utvalt till att råda över mitt folk Israel.

⁷ Min far David hade i sinnet att bygga ett hus åt HERRENS, Israels Guds, namn.

⁸ Men HERREN sade till min far David: Då du nu har i sinnet att bygga ett hus åt mitt namn, så gör du rätt i att ha detta i sinnet.

⁹ Men det är inte du som ska bygga detta hus, utan din son som ska utgå från dig, han ska bygga huset åt mitt namn.

¹⁰ Och HERREN har hållit det löfte han gav, för jag har kommit i min far Davids ställe och sitter nu på Israels tron, så som HERREN lovade, och jag har byggt huset åt HERRENS, Israels Guds, namn.

¹¹ Där har jag ställt arken, och i den förvaras det förbund som HERREN har slutit med Israels barn.”

Salomos bön vid tempelinvigningen

¹² Därefter ställde Salomo sig framför HERRENS altare inför Israels hela församling och räckte ut sina händer.

6:5 2 Sam 7:6.

6:7 2 Sam 7:2f, 1 Kung 5:3, 1 Krön 28:2f.

6:9

2 Sam 7:12f.

6:12 1 Kung 8:22f.

¹³ Han hade gjort en talarstol av koppar, fem alnar lång, fem alnar bred och tre alnar hög, och ställt den mitt på den yttre förgården, och han stod nu i talarstolen. Sedan föll han ner på knä inför Israels hela församling, räckte ut sina händer mot himlen

¹⁴ och sade:

”HERRE, Israels Gud, det finns ingen Gud som du, varken i himlen eller på jorden, du som håller förbundet och bevarar nåden mot dina tjänare när de vandrar inför dig av hela sitt hjärta.

¹⁵ Du har hållit vad du lovade din tjänare, min far David. Vad du lovade med din mun har du fullbordat med din hand, så som nu har skett.

¹⁶ Håll nu, HERRE, Israels Gud, vad du lovade din tjänare, min far David, när du sade till honom: Det ska aldrig saknas en avkomling av dig inför mig på Israels tron, om dina barn ger akt på sin väg och vandrar efter min lag, så som du har vandrat inför mig.

¹⁷ Och nu, HERRE, Israels Gud, förverkliga det ord som du har talat till din tjänare David.

¹⁸ Men kan Gud verkligen bo bland människorna på jorden? Se, himlarna och himlarnas himmel rymmer dig inte. Hur mycket mindre då detta hus som jag har byggt!

¹⁹ Men vänd dig ändå till din tjänares bön och åkallan, HERRE min Gud, så att du hör det rop och den bön som din tjänare sänder upp till dig

6:13 talarstol ... fem ... tre alnar Nästan 2,5 x 2,5 x 1,5 meter. Jfr en liknande talarstol i Neh 8:4. **6:14** 2 Mos 15:11, 5 Mos 4:39, 7:9, Luk 1:72. **6:15** 1 Krön 22:9. **6:16** 2 Sam 7:16, 1 Kung 2:4, Ps 132:11f.

6:18 2 Krön 2:6, Job 11:7f, Jes 66:1, Apg 7:48f, 17:24.

20 och låter dina ögon dag och natt vara öppna mot detta hus, den plats om vilken du har sagt att du där vill fästa ditt namn, så att du hör den bön som din tjänare ber när han vänder sig mot denna plats.

21 Ja, hör de böner som din tjänare och ditt folk Israel sänder upp, när de vänder sig mot denna plats. Hör dem från den plats där du bor, från himlen. Och när du hör, må du förlåta.

22 Om någon syndar mot sin nästa och man föreskriver honom en ed och låter honom svära den, och han kommer och svär eden inför ditt altare i detta hus,

23 hör det då från himlen och utför ditt verk och skaffa dina tjänare rätt. Straffa den skyldige och låt hans gärningar komma över hans huvud, men förklara den rättfärdige rättfärdig och låt honom få efter hans rättfärdighet.

24 Om ditt folk Israel blir slaget inför en fiende, därför att de har syndat mot dig, men de vänder om och prisar ditt namn och ber och åkallar inför ditt ansikte i detta hus,

25 hör det då från himlen och förlåt ditt folk Israels synd och låt dem komma tillbaka till det land som du har gett till dem och deras fäder.

26 Om himlen stängs till och inget regn faller, därför att de har syndat mot dig, men de då ber vända mot denna plats och prisar ditt namn och

6:20 2 Mos 20:24, 5 Mos 12:5, 11. **6:20** vänder sig mot denna plats Judar vänder sig normalt mot Jerusalem under sin bön (Dan 6:10). **6:22** 2 Mos 22:10f. **6:24** 5 Mos 28:23f. **6:26** 5 Mos 28:23f.

vänder om från sin synd, eftersom du har ödmjukat dem,

²⁷ hör det då i himlen och förlåt dina tjänares och ditt folk Israels synd och lär dem den goda väg de ska vandra. Och låt det regna över ditt land som du gett åt ditt folk till arvedel.

²⁸ Om det blir svält i landet, om det blir pest, om det blir sot och rost, om det kommer gräshoppor och gräsmaskar, om fienderna tränger in i deras land och belägrar deras städer, ja, vilken plåga och sjukdom som än kommer,

²⁹ om då någon människa eller hela ditt folk Israel ber och ropar till dig när de var för sig känner plågan och smärtan som har drabbat dem, och de räcker ut sina händer mot detta hus,

³⁰ hör det då från himlen där du bor, och förlåt och ge var och en efter alla hans gärningar, eftersom du känner hans hjärta. För det är bara du som känner människornas hjärtan.

³¹ Så ska de frukta dig och vandra på dina vägar, så länge de lever i det land som du har gett åt våra fäder.

³² Också om en främling, en som inte är av ditt folk Israel, kommer från något land långt borta på grund av ditt stora namn och din starka hand och din uträckta arm, om han kommer och ber vänd mot detta hus,

6:26 ödmjukat dem Annan översättning: "bönhört dem". **6:28**
2 Krön 20:9. **6:28** sot och rost Sädessjukdomar som orsakades
av ökenvindar och svampangrepp. **6:30** 1 Sam 16:7, 1 Krön 28:9,
Ps 7:10, 17:3, Jer 11:20, 17:10, 20:12. **6:31** 1 Kung 11:33. **6:32**
Jes 56:6f.

³³ hör det då från himlen där du bor och gör allt som främlingen ropar till dig om. Så ska alla folk på jorden lära känna ditt namn och frukta dig, som ditt folk Israel gör, och förstå att detta hus som jag har byggt är uppkallat efter ditt namn.

³⁴ Om ditt folk drar ut till strid mot sina fiender på den väg du sänder dem och de ber till dig, vända i riktning mot denna stad som du utvalt och det hus som jag byggt åt ditt namn,

³⁵ hör då från himlen deras bön och åkallan och skaffa dem rätt.

³⁶ Om de syndar mot dig – och det finns ingen människa som inte syndar – och du blir vred på dem och ger dem i fiendens våld, och man tar dem till fånga och för bort dem till något land, långt borta eller nära,

³⁷ men de då kommer till besinning i det land där de är fångar och vänder om och ropar till dig om nåd i fångenskapens land och säger: Vi har syndat, vi har gjort fel och varit ogudaktiga,

³⁸ om de då vänder om till dig av hela sitt hjärta och av hela sin själ i det land dit man fört dem som fångar, och de ber vända mot sitt land som du gett deras fäder, mot den stad som du utvalt och det hus som jag byggt åt ditt namn,

³⁹ hör då från himlen där du bor deras bön och deras rop om nåd och skaffa dem rätt, och förlåt ditt folk som har syndat mot dig.

⁴⁰ Så, min Gud, låt dina ögon vara öppna och dina öron lyssna till vad som bes på denna plats.

41 Och nu: Res dig, HERRE Gud, och kom till din vilostad, du och din makts ark! Låt dina präster, HERRE Gud, vara klädda i frälsning, och låt dina fromma glädja sig över ditt goda.

42 HERRE Gud, visa inte tillbaka din smorde. Tänk på den nåd du har lovat din tjänare David.”

7

Eld från himlen när templets invigs

1 När Salomo hade slutat sin bön kom eld ner från himlen och förtärde brännoffret och slaktoffren, och HERRENS härlighet uppfyllde huset.

2 Prästerna kunde inte gå in i HERRENS hus, eftersom HERRENS härlighet uppfyllde HERRENS hus.

3 När alla Israels barn såg hur elden kom ner och såg HERRENS härlighet över huset, föll de ner på den stenlagda gården med ansiktena mot marken och tillbad HERREN och tackade HERREN, för han är god och hans nåd är evig.

4 Och kungen och hela folket offrade slaktoffer inför HERRENS ansikte.

5 Kung Salomo offrade som slaktoffer 22 000 tjurar och 120 000 av småboskapen. Så invigdes Guds hus av kungen och hela folket.

6 Prästerna stod på sina platser, och leviterna stod med HERRENS musikinstrument som kung David hade låtit göra, för att de med dem skulle tacka HERREN, för hans nåd är evig. David lät nämligen leviterna utföra lovsången. Prästerna stod

6:41 4 Mos 10:35, Ps 132:8f, 16. **6:42** 1 Kung 2:16, 2 Sam 7:13f.

7:1 3 Mos 9:24, Dom 6:21, 1 Kung 8:10f, 18:38f, 2 Krön 5:14. **7:3**
2 Krön 5:13, Esra 3:10f, Ps 136:1. **7:4** 1 Kung 8:62f. **7:6** 4 Mos 10:10,
2 Krön 5:12f.

mitt emot dem och blåste i trumpeter medan hela Israel förblev stående.

⁷ Och Salomo invigde den mellersta delen av förgården framför HERRENS hus. Där offrade han brännoffren och fettstyckena av gemenskapsoffret, eftersom kopparaltaret som Salomo hade låtit göra inte kunde rymma brännoffret, matoffret och fettstyckena.

⁸ Vid det tillfället firade Salomo högtiden i sju dagar och med honom hela Israel. Det var en mycket stor församling, från stället där vägen går mot Hamat ända till Egyptens bäckravin.

⁹ På åttonde dagen firade de en högtidsförsamling, för altarets invigning firades i sju dagar och högtiden i sju dagar.

¹⁰ Men på tjugotredje dagen i sjunde månaden lät han folket gå hem till sina tält, och de var fyllda av glädje och fröjd över det goda som HERREN hade gjort mot David och Salomo och mot sitt folk Israel.

Herren visar sig på nytt för Salomo

¹¹ Så färdigställde Salomo HERRENS hus och kungapalatset. Allt som Salomo hade föresatt sig att utföra i HERRENS hus och i sitt eget hus lyckades väl.

¹² Och HERREN uppenbarade sig för Salomo om natten och sade till honom: ”Jag har hört din bön och utvalt denna plats åt mig till offerplats.

7:7 2 Krön 4:1. **7:8** 4 Mos 13:21, Jos 13:3f, 1 Kung 8:65f. **7:8** Egyptens bäckravin Wadi el-Arish, Israels traditionella gräns i sydväst mot Sinai (4 Mos 34:5). **7:9** 3 Mos 23:36. **7:11** 1 Kung 9:1f.

7:12 2 Mos 20:24, 5 Mos 12:5f.

¹³ Om jag tillsluter himlen så att regn inte faller, om jag bjuder gräshoppor att fördärva landet eller om jag sänder pest bland mitt folk,

¹⁴ men mitt folk, som är uppkallat efter mitt namn, ödmjukar sig och ber och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, då vill jag höra det från himlen och förlåta deras synd och skaffa läkedom åt deras land.

¹⁵ Mina ögon ska nu vara öppna och mina öron lyssna till vad som bes på denna plats.

¹⁶ Jag har nu utvalt och helgat detta hus för att mitt namn ska vara där till evig tid. Och mina ögon och mitt hjärta ska alltid vara där.

¹⁷ Om du vandrar inför mig så som din far David vandrade, så att du följer allt som jag har befallt dig och håller fast vid mina stadgar och föreskrifter,

¹⁸ då ska jag låta din kungatron bestå för evigt som jag lovade din far David, när jag sade: Aldrig ska det saknas en avkomling av dig som råder över Israel.

¹⁹ Men om ni vänder om och överger de stadgar och bud som jag har förelagt er och går bort och tjänar andra gudar och tillber dem,

²⁰ då ska jag rycka upp dem ur mitt land, det som jag har gett dem, och detta hus som jag har helgat åt mitt namn ska jag förkasta ifrån mitt ansikte. Jag ska göra det till ett ordspråk och en nidvisa bland alla folk.

²¹ Hur storslaget detta hus än är, ska var och en som går förbi häpna över det och fråga: Varför har

7:15 2 Krön 6:40. **7:18** 2 Sam 7:12, 1 Kung 2:4, 2 Krön 6:16. **7:20**
5 Mos 4:26, 28:37, 30:18, Jos 23:16, 1 Kung 14:15, Jer 7:15. **7:21**
5 Mos 29:24f, Jer 22:8f.

HERREN gjort så mot detta land och mot detta hus?

²² Då ska man svara: Därför att de övergav HERREN, sina fäders Gud, som hade fört dem ut ur Egyptens land, och höll sig till andra gudar och tillbad och tjänade dem, därför har han låtit allt detta onda drabba dem.”

8

Salomos övriga verksamhet

¹ När Salomo hade byggt på HERRENS hus och sitt eget hus i tjugo år,

² byggde han upp de städer som Hiram hade gett honom och lät Israels barn bosätta sig i dem.

³ Och Salomo drog till Hamat-Soba och lade det under sig.

⁴ Och han byggde upp Tadmor i öknen och alla de förrådsstäder som han byggde i Hamat.

⁵ Han byggde upp Övre Bet-Horon och Nedre Bet-Horon och gjorde dem till befästa städer med murar, portar och bommar,

⁶ dessutom Baalat och alla de städer där han hade sina förråd, vagnar och hästar, och allt det andra som han önskade bygga i Jerusalem, på

8:1 1 Kung 9:10f. **8:2** de städer som Hiram hade gett honom Kung Hiram fick tjugo städer av Salomo som han inte var nöjd med (1 Kung 9:11f). Han tycks här ge tillbaka dem. **8:3** Hamat-Soba Arameiskt smårike i västra Syrien som även besegrats av David (1 Krön 18:3). **8:4** 1 Kung 9:17f. **8:4** Tadmor Oasen Palmyra i centrala Syrien, en viktig handelsstation i öknen öster om Hamat. **8:5** 5 Mos 3:5, 1 Krön 7:24. **8:5** Bet-Horon Ca en mil nordväst om Jerusalem. **8:6** Baalat Låg väster om Jerusalem (Jos 19:44), möjligen Baala där arken hade stått (1 Krön 13:6).

Libanon och i övrigt i hela det land som lydde under hans välde.

⁷ Allt det folk som fanns kvar av hetiterna, amoreerna, periseerna, hiveerna och jebusiterna och som inte var israeliter,

⁸ avkomlingarna efter alla som Israels barn inte hade utrotat utan som fanns kvar i landet, dem gjorde Salomo arbetspliktiga, så som de är än i dag.

⁹ Men av Israels barn gjorde Salomo inte några till slavar vid sina arbeten, utan de blev krigsmän och befälhavare för hans krigsfolk eller befäl för hans vagnar och ridhästar.

¹⁰ Och kung Salomo hade tvåhundrafemtio överfogdar som hade befälet över folket.

¹¹ Och Salomo förde faraos dotter från Davids stad till det hus han hade byggt åt henne, för han sade: "Min hustru ska inte bo i Davids, Israels kungs, hus. Det är en helig plats, eftersom HERRENS ark har kommit dit."

¹² Sedan offrade Salomo brännoffer åt HERREN på HERRENS altare, som han hade byggt framför förhuset.

¹³ Varje dag offrade han enligt Moses befallning de bestämda offren för den dagen, på sabbaterna, vid nymånaderna och vid högtiderna tre gånger om året: vid det osyrade brödets högtid, vid veckohögtiden och vid lövhyddohögtiden.

¹⁴ Efter sin far Davids förordning fastställde han de avdelningar där prästerna skulle tjänstgöra. Han uppdrog också åt leviterna att sjunga lovsången

8:8 JOS 16:10, 1 Kung 9:21. **8:11** 1 Kung 3:1, 7:8, 9:24. **8:12**
 1 Kung 9:25. **8:13** 3 Mos 23:37, 4 Mos 28:2f, 5 Mos 16:16. **8:13**
 de bestämda offren Se instruktionerna i 4 Mos 28-29. **8:14**
 1 Krön 24:3f, 26:1f.

och betjäna prästerna, varje dag de för den dagen bestämda göromålen. Han uppdrog också åt dörrvakterna efter deras avdelningar att hålla vakt vid de särskilda portarna, för så hade gudsmannen David befallt.

¹⁵ Man vek inte av från kungens beslut om prästerna och leviterna, varken när det gällde skatterna eller någon annan sak.

¹⁶ Så utfördes allt Salomos arbete, först fram till den dag då grunden lades till HERRENS hus och sedan tills det blev slutfört. Så blev HERRENS hus färdigt.

¹⁷ Vid denna tid begav sig Salomo till Esjon-Geber och till Eilat på havsstranden i Edoms land.

¹⁸ Och Huram sände till honom genom sina tjänare skepp och sjökunnigt manskap. De for tillsammans med Salomos tjänare till Ofir och hämtade därifrån fyrahundrafemtio talenter guld som de förde till kung Salomo.

9

Drottningen av Saba besöker Salomo

¹ När drottningen av Saba fick höra ryktet om Salomo, kom hon till Jerusalem för att sätta honom på prov med svåra frågor. Hon kom med ett mycket stort följe och med kameler som bar väldoftande kryddor och guld i stor mängd och dyrbara stenar.

8:17 1 Kung 9:26f. **8:18** Ofir Troligen Jemen (1 Mos 10:29), möjligen Indien eller Östafrika. **8:18** fyrahundrafemtio talenter guld Ca 13,5 ton. **9:1** 1 Kung 10:1f, Matt 12:32, Luk 11:31. **9:1** Saba Troligen Jemen i änden på arabiska halvön, ca 250 mil söder om Jerusalem.

När hon kom inför Salomo, talade hon med honom om allt som låg på hennes hjärta.

² Salomo svarade på alla hennes frågor. Ingenting var dolt för Salomo, utan han kunde ge henne svar på allt.

³ När drottningen av Saba såg Salomos vishet och såg huset han hade byggt,

⁴ rätterna på hans bord och hur hans tjänare satt där och hur de som betjänade honom skötte sina sysslor och hur de var klädda, och hans hovmän och hur de var klädda, och när hon såg trappan på vilken han gick upp till HERRENS hus, då blev hon utom sig av förundran.

⁵ Och hon sade till kungen: ”Så var det då sant, det jag i mitt land hörde om dina ord och om din vishet!

⁶ Jag trodde inte vad man sade förrän jag själv kom och fick se det med egna ögon. Men se, vidden av din vishet har inte ens till hälften blivit omtalad för mig. Du överträffar det rykte jag hade hört.

⁷ Lyckliga är dina män och lyckliga dessa dina tjänare som ständigt får stå inför dig och höra din vishet.

⁸ Välsignad är HERREN din Gud som har funnit sådant behag i dig att han har satt dig på sin tron till att vara kung inför HERREN din Gud! Eftersom din Gud älskar Israel och vill hålla det vid makt till evig tid, därför har han satt dig till kung över dem, för att du ska skipa lag och rätt.”

⁹ Hon gav kungen hundra tjugo talenter guld samt väldoftande kryddor i stor mängd samt dyr-

9:8 1 Krön 28:5, 2 Krön 2:11.

9:9 hundra tjugo talenter Ca 3,5 ton guld.

bara stenar. Våldoftande kryddor av det slag som drottningen av Saba gav åt kung Salomo har aldrig mer funnits.

¹⁰ När Hiram's folk och Salomos folk hämtade guld från Ofir, förde de också hem algumträ och dyrbara stenar.

¹¹ Av algumträet lät kungen göra tillbehör till HERRENS hus och till kungapalatset, samt harpor och lyror för sångarna. Sådant hade man aldrig tidigare sett i Juda land.

¹² Kung Salomo gav drottningen av Saba allt hon önskade och begärde, förutom gengåvor för det som hon hade fört med sig till kungen. Sedan vände hon om och reste hem med sina tjänare till sitt land igen.

Kung Salomos rikedom och storhet

¹³ Det guld som årligen kom in till Salomo vägde sexhundra sextio sex talenter,

¹⁴ förutom det som kringresande handelsmän och andra köpmän förde in. Också Arabiens alla kungar och ståthållarna i landet förde guld och silver till Salomo.

¹⁵ Kung Salomo lät göra tvåhundra stora sköldar av uthamrat guld och använde till varje sådan sköld sexhundra siklar uthamrat guld

¹⁶ samt trehundra mindre sköldar av uthamrat guld och använde till varje sådan sköld trehundra

9:10 2 Krön 8:18. **9:10** algumträ Kanske aromatiskt sandelträ som växer i Indien. **9:13** sexhundra sextio sex talenter Ca 20 ton guld. **9:15** 1 Kung 10:16, 14:26.

siklar guld. Kungen satte upp dem i Libanonskogshuset.

¹⁷ Dessutom lät kungen göra en stor tron av elfenben och överdrog den med rent guld.

¹⁸ Tronen hade sex trappsteg och en pall av guld, fastsatta vid tronen. På båda sidor om sätet fanns armstöd, och två lejon stod utmed armstöden,

¹⁹ och tolv lejon stod där, ett på varje sida om de sex trappstegen. Något sådant hade aldrig tillverkats i något annat rike.

²⁰ Alla kung Salomos dryckeskärl var av guld, och alla kärl i Libanonskogshuset var av rent guld. Silver ansågs inte vara något värt på Salomos tid.

²¹ Kungen hade skepp som gick till Tarshish med Hurams folk, och en gång vart tredje år kom Tarshishskeppen hem och förde med sig guld och silver, elfenben, apor och påfåglar.

²² Kung Salomo blev större än någon annan kung på jorden, både i rikedom och i vishet.

²³ Alla kungar på jorden kom för att besöka Salomo och höra den vishet som Gud hade lagt ner i hans hjärta.

²⁴ Var och en av dem förde med sig gåvor: föremål av silver och guld, kläder, vapen, väldoftande kryddor, hästar och mulåsnor. Detta hände år efter år.

9:16 sexhundra ... trehundra siklar Ca 6 kg och 3 kg guld. **9:16** Libanonskogshuset Möjligen en förhall till palatset (1 Kung 7:2f), byggt av cedrar från Libanon. **9:21**

Tarshishskeppen Långdistansskepp som kunde segla över Medelhavet (se not till 1 Mos 10:4). **9:22** större än någon annan kung på jorden Se Salomos messianska kungapsalm Ps 72 och Pred 1:16f.

²⁵ Salomo hade 4 000 stallplatser för hästar med vagnar och 12 000 ridhästar, som han inrymde dels i vagnstäderna, dels i Jerusalem hos kungen själv.

²⁶ Han härskade över alla kungarna från floden till filisternas land och vidare ner till Egyptens gräns.

²⁷ Kungen styrde så att silver blev lika vanligt i Jerusalem som sten och cederträ lika vanligt som mulldärsfikontra i Låglandet.

²⁸ Och hästar fördes in till Salomo från Egypten och från alla andra länder.

Salomo dör

²⁹ Vad som mer finns att säga om Salomo, om hans första tid såväl som om hans sista, det är skrivet i profeten Natans krönika, i shiloniten Ahias profetia och i siaren Iddos syner om Jerobeam, Nebats son.

³⁰ Salomo regerade i Jerusalem över hela Israel i fyrtio år.

³¹ Och Salomo gick till vila hos sina fäder, och man begravde honom i hans far Davids stad. Hans son Rehabeam blev kung efter honom.

10

De norra stammarna avfaller

9:25 1 Kung 4:26, 10:26, 2 Krön 1:14. **9:26** 1 Kung 4:21. **9:26**
 floden Dvs Eufkrat. **9:27** 1 Kung 10:27f, 2 Krön 1:15f. **9:29**
 1 Kung 11:41f, 1 Krön 29:29f. **9:29** Iddos Andra handskrifter:
 "Jedais" (men jfr 12:15). **9:30** Salomo ... fyrtio år Ca 970-930 f Kr.

¹ Rehabeam begav sig till Shekem, eftersom hela Israel hade kommit till Shekem för att göra honom till kung.

² När Jerobeam, Nebats son, hörde det där han var i Egypten – han hade flytt dit undan kung Salomo – återvände han från Egypten.

³ Och de sände bud och kallade honom tillbaka. Då kom Jerobeam tillsammans med hela Israel och sade till Rehabeam:

⁴ ”Din far gjorde vårt ok tungt. Men lätta nu det svåra arbete och det tunga ok som din far lade på oss, så vill vi tjäna dig.”

⁵ Han svarade dem: ”Vänta tre dagar och kom sedan tillbaka till mig.” Och folket gick.

⁶ Då rådgjorde kung Rehabeam med de gamla som hade varit i tjänst hos hans far Salomo medan han ännu levde, och han sade: ”Vilket svar råder ni mig att ge detta folk?”

⁷ De svarade honom: ”Om du visar dig god mot detta folk, är vänlig mot dem och talar goda ord till dem, kommer de att bli dina tjänare för alltid.”

⁸ Men han brydde sig inte om det råd som de gamla hade gett honom, utan rådgjorde med de unga män som hade växt upp med honom och som nu var i hans tjänst.

⁹ Han sade till dem: ”Vilket svar råder ni oss att ge detta folk som har sagt till mig: Lätta det ok som

10:1 1 Kung 12:1f. **10:1** Rehabeam Betyder ”folket breder ut sig”. **10:1** Shekem Stad vid nutida Nablus, inne på de norra stammarnas område (jfr vers 17). **10:2** 1 Kung 11:40. **10:2** Jerobeam Betyder ”folket ska bli stort” eller ”tvistar med folket”. Blev kung över nordriket Israel ca 930-909 f Kr. Läs mer i 1 Kung 11:26f.

din far har lagt på oss?”

¹⁰ De unga männen, som hade växt upp med honom svarade: ”Så här bör du säga till detta folk som har sagt till dig: ’Din far gjorde vårt ok tungt, men lätta du det för oss’ – så här bör du säga till dem: Mitt lillfinger är tjockare än min fars midja.

¹¹ Har min far lagt på er ett tungt ok, så ska jag göra ert ok ännu tyngre. Har min far tuktat er med ris, så ska jag göra det med skorpiongissel.”

¹² På tredje dagen kom Jerobeam med allt folket till Rehabeam, så som kungen hade befallt när han sade: ”Kom tillbaka till mig om tre dagar.”

¹³ Då gav kungen dem ett hårt svar, för kung Rehabeam brydde sig inte om de gamlas råd.

¹⁴ Han talade till dem efter de unga männens råd och sade: ”Har min far gjort ert ok tungt, så ska jag göra det ännu tyngre. Har min far tuktat er med ris, så ska jag göra det med skorpiongissel.”

¹⁵ Kungen lyssnade alltså inte till folket. Gud ledde det så för att HERRENS ord skulle uppfyllas, det som han hade talat till Jerobeam, Nebats son, genom Ahia från Shilo.

¹⁶ När hela Israel förstod att kungen inte ville höra på dem, gav folket honom detta svar:

”Vad har vi för del i David?

Vi har ingen arvslott i Ishais son.

Gå hem till dina tält, Israel!

Se nu efter ditt hus själv, David.”

10:11 skorpiongissel Kanske en piska med vassa taggar (jfr not till Matt 27:26). **10:15** 1 Kung 11:29f.

Därefter gick hela Israel hem igen.

¹⁷ Och Rehabeam förblev kung endast över de israeliter som bodde i Juda städer.

¹⁸ När kung Rehabeam sände ut Hadoram som hade uppsikten över tvångsarbetena, stenade Israels barn honom till döds. Själv måste kung Rehabeam skynda sig upp i sin vagn och fly till Jerusalem.

¹⁹ Så avföll Israel från Davids hus och har varit skilt från det ända till denna dag.

11

Shemajas profetia

¹ När Rehabeam kom till Jerusalem kallade han samman Juda hus och Benjamin, 180 000 utvalda krigare, för att strida mot Israel och vinna tillbaka kungadömet åt Rehabeam.

² Men HERRENS ord kom till gudsmannen Shemaja. Han sade:

³ ”Säg till Rehabeam, Salomos son, Juda kung, och till alla israeliter i Juda och Benjamin:

⁴ ”Så säger HERREN: Ni ska inte dra upp för att strida mot era bröder. Vänd hem igen, var och en till sitt, för det som har hänt har kommit från mig.” Och de lyssnade till HERRENS ord och vände om och drog inte ut mot Jerobeam.

Rehabeam befäster städerna

⁵ Rehabeam bodde i Jerusalem, och han byggde om städer i Juda till befästa platser.

11:1 1 Kung 12:21f. **11:2** Shemaja Betyder ”Herren har hört”. Profeterade för kungen (12:5f) och skrev en krönika (12:15). **11:5** 2 Krön 14:6.

- ⁶ Han byggde om Betlehem, Etam, Tekoa,
⁷ Bet-Sur, Soko, Adullam,
⁸ Gat, Maresha, Sif,
⁹ Adorajim, Lakish, Aseka,
¹⁰ Sorga, Ajalon och Hebron, befästa städer, som låg i Juda och Benjamin.
¹¹ Han gjorde deras befästningar starka och tillsatte befälhavare i dem och lade in förråd av mat, olja och vin.
¹² Var och en av dessa städer försåg han med sköldar och spjut. Han befäste dem mycket starkt. Och Juda och Benjamin blev kvar under hans välde.

Prästerna och leviterna går till Juda

- ¹³ Prästerna och leviterna i hela Israel gick över till Rehabeam från alla sina områden.
¹⁴ Leviterna övergav sina betesmarker och sina andra besittningar och begav sig till Juda och Jerusalem, eftersom Jerobeam med sina söner drev bort dem från deras tjänst som HERRENS präster
¹⁵ och anställde åt sig andra präster för offerhöjderna och för de onda andarna och för kalvarna som han hade gjort.
¹⁶ Och de från alla Israels stammar som vände sina hjärtan till att söka HERREN, Israels Gud, följde

11:14 4 Mos 35:2f, 2 Krön 13:9. **11:15** 3 Mos 17:7, 1 Kung 12:31f, 13:33. **11:15** de onda andarna Annan Översättning: "bockarna" (avgudabilder). **11:15** kalvarna Ungtjurar, symbol för styrka och virilitet. Läs mer i 1 Kung 12:28f. Guldkalvarna fördömdes strängt av profeterna (Hos 8:5, se även 2 Mos 32 och 2 Kung 17:16).

leviterna, och de kom till Jerusalem för att offra åt HERREN, sina fäders Gud.

¹⁷ I tre år stärkte de så kungamakten i Juda och gjorde Salomos son Rehabeams välde starkt, för i tre år vandrade de på Davids och Salomos väg.

Rehabeams hus

¹⁸ Rehabeam tog Mahalat till hustru åt sig. Hon var dotter till Jerimot, Davids son, och till Abihajil, Eliabs, Ishais sons, dotter.

¹⁹ Hon födde åt honom sönerna Jeush, Shemarja, och Saham.

²⁰ Efter henne tog han Maaka, Absaloms dotter, till hustru. Hon födde Abia, Attaj, Sisa och Shelomit åt honom.

²¹ Och Rehabeam älskade Maaka, Absaloms dotter, mer än alla sina andra hustrur och bihustrur. Han hade tagit arton hustrur och sextio bihustrur, och han blev far till tjugoåtta söner och sextio döttrar.

²² Rehabeam satte Abia, Maakas son, till huvud och ledare bland sina bröder, eftersom han tänkte göra honom till kung.

²³ Han handlade klokt och lät alla sina söner bo runt om i hela Juda och Benjamins land i alla befästa städer och gav dem rikligt underhåll. Han skaffade dem också många hustrur.

12

Egypten anfaller Juda

11:18 1 Sam 16:6, 17:13.
5 Mos 21:15f.

11:20 1 Kung 14:31, 15:2.

11:22

1 När Rehabeams kungamakt hade blivit stärkt och han hade blivit mäktig, övergav han HERRENS undervisning. Så gjorde också hela Israel.

2 Men i kung Rehabeams femte regeringsår drog Egyptens kung Shishak upp mot Jerusalem, därför att de hade varit otrogna mot HERREN.

3 Han kom med 1 200 vagnar och 60 000 ryttare, och ingen kunde räkna det folk som följde honom från Egypten: libyer, suckeer och nubier.

4 Han intog de befästa städerna i Juda och kom ända till Jerusalem.

5 Profeten Shemaja hade kommit till Rehabeam och till Juda furstar, som av fruktan för Shishak hade samlats i Jerusalem. Och han sade till dem: "Så säger HERREN: Ni har övergett mig, och därför har också jag övergett er och gett er i Shishaks hand."

6 Både Israels furstar och kungen ödmjukade sig då och sade: "HERREN är rättfärdig."

7 När HERREN såg att de ödmjukade sig, kom HERRENS ord till Shemaja. Han sade: "Eftersom de har ödmjukat sig vill jag inte fördärva dem. Jag ska låta dem komma undan med knapp nöd, och min vrede ska inte bli utgjuten över Jerusalem genom Shishaks hand.

12:1 2 Krön 11:17, 26:16. **12:2** 1 Kung 11:40, 14:22f. **12:2** Shishak På egyptiska Sheshonk I (ca 945-922 f Kr), en libyskättad farao som härjade Israel och Syrien år 925 f Kr. I en inskription i Karnaktemplet räknar han upp mer än 150 besegrade städer.

12:3 suckeer Troligen ett libyskt folk som egyptierna kallade tjukten. **12:4** 2 Krön 11:5f. **12:5** 2 Krön 11:2. **12:7** 2 Kung 22:19, 2 Krön 34:27.

8 Men de ska bli hans tjänare, och de ska förstå vad det är att tjäna mig och att tjäna främmande kungadömen.”

9 Egyptens kung Shishak drog alltså upp mot Jerusalem. Han tog skatterna i HERRENS hus och skatterna i kungapalatset. Alltsammans tog han. Han tog också de sköldar av guld som Salomo hade låtit göra.

10 I deras ställe lät kung Rehabeam göra sköldar av koppar, och dem lämnade han i förvar åt befälet för livvakterna som höll vakt vid ingången till kungapalatset.

11 Så ofta kungen gick till HERRENS hus, gick också livvakterna och bar dem. Sedan förde de dem tillbaka till livvaktsalen.

12 Eftersom Rehabeam ödmjukade sig, vände sig HERRENS vrede ifrån honom så att han inte fördärvade honom helt. Det fanns ännu sådant som var gott i Juda.

Rehabeams regering

13 Kung Rehabeam stärkte alltså sitt välde i Jerusalem och fortsatte att regera. Han var fyrtioett år gammal när han blev kung, och han regerade sjutton år i Jerusalem, den stad som HERREN hade utvalt ur alla Israels stammar för att där fästa sitt namn. Hans mor hette Naama och var ammonitiska.

12:8 5 Mos 28:48f, Jer 2:19. **12:9** 1 Kung 10:16f, 14:25f, 2 Krön 9:15f.

12:9 tog skatterna Shishak skänkte enligt en inskription 200 ton silver och guld till sina tempel. **12:12** 2 Krön 19:3. **12:13** 2 Mos 20:24, 1 Kung 14:21f, 2 Krön 6:6. **12:13** Rehabeam ... sjutton år Ca 930-913 f Kr. Se även 2 Krön 12.

¹⁴ Han gjorde det som var ont, för han vände inte sitt hjärta till att söka HERREN.

¹⁵ Vad som mer finns att säga om Rehabeam, om hans första tid såväl som om hans sista, det är skrivet i profeten Shemajas och siaren Iddos krönikor, enligt släktregistrens sätt. Rehabeam och Jerobeam låg i krig med varandra så länge de levde.

¹⁶ Och Rehabeam gick till vila hos sina fäder och blev begravd i Davids stad. Hans son Abia blev kung efter honom.

13

Abia blir kung i Juda

¹ I kung Jerobeams artonde regeringsår blev Abia kung över Juda,

² och han regerade tre år i Jerusalem. Hans mor hette Mikaja, Uriels dotter, från Gibea. Abia och Jerobeam låg i krig med varandra.

³ Abia började kriget med en här av tappra krigsmän, 400 000 utvalda män. Men Jerobeam ställde upp till strid mot honom med 800 000 utvalda tappra stridsmän.

⁴ Abia steg upp på berget Semarajim i Efraims bergsbygd och sade: "Hör mig, Jerobeam och hela Israel!

12:15 1 Kung 14:29f, 15:6. **13:1** 1 Kung 15:1f. **13:2** Abia ... tre år Ca 913-911 f.Kr. Abia betyder "Herren är min far". Se även 1 Kung 15. **13:2** Mikaja Betyder "Vem är som Herren?", variant av Maaka (1 Kung 15:2). Enligt Josefus var hon dotter till Absaloms dotter Tamar (2 Sam 13) och hennes man Uriel. **13:4** berget Semarajim Okänd plats, troligen norr om Jerusalem vid gränsen mot nordriket.

⁵ Skulle ni inte veta att det är HERREN, Israels Gud, som har gett kungadömet över Israel åt David för evig tid, åt honom själv och hans söner, genom ett saltförbund?

⁶ Men Jerobeam, Nebats son, Davids son Salomos tjänare, reste sig och gjorde uppror mot sin herre.

⁷ En skara löst folk slöt sig till honom, onda människor som blev för starka för Rehabeam, Salomos son. Rehabeam var ung och ängslig och kunde därför inte stå emot dem.

⁸ Och nu menar ni er kunna stå emot HERRENS kungadöme som tillhör Davids söner, eftersom ni är en stor skara och har hos er de guldkalvar som Jerobeam gjorde till gudar åt er.

⁹ Har ni inte drivit bort HERRENS präster, Arons söner, och leviterna och själva gjort er präster, så som andra folk gör? Vem som än kommer med en ungtjur och sju baggar för att bli prästvigd får bli präst åt de gudar som inte är gudar.

¹⁰ Men vi har HERREN till vår Gud, och vi har inte övergett honom. De präster som gör tjänst inför HERREN är Arons söner, och leviterna sköter tempeltjänsten.

¹¹ De offerar åt HERREN varje morgon och varje kväll brännoffer och väldoftande rökelse. Och de ordnar med bröd på bordet av rent guld och med den gyllene ljusstaken, så att lamporna på den

13:5 4 Mos 18:19, 2 Sam 7:12f. **13:5** saltförbund Salt motverkar förruttnelse och symboliserade därför renhet och förbundstrohet (jfr 4 Mos 18:19). **13:6** 1 Kung 11:26. **13:8** 1 Kung 12:28, 2 Krön 11:15.

13:9 2 Mos 28:41, 32:29, 1 Kung 12:31, 2 Krön 11:14f. **13:11** 2 Mos 25:30, 37, 29:38f, 30:34f, 3 Mos 24:6f, 2 Krön 2:4.

lyser varje kväll, för vi håller vad HERREN vår Gud har befallt oss att hålla. Men ni har övergett honom.

¹² Och se, Gud är med oss, i spetsen för oss, och vi har hans präster med larmtrumpeterna för att blåsa till strid mot er. Ni Israels barn, strid inte mot HERREN, era fäders Gud, för ni kommer inte att lyckas.”

¹³ Men Jerobeam hade låtit omringa dem och lagt ett bakhåll för att falla dem i ryggen. Så stod de nu mitt emot Juda män och hade sitt bakhåll bakom dem.

¹⁴ När Juda vände sig om och såg att de hade fiender både framför sig och bakom sig ropade de till HERREN och prästerna blåste i trumpeterna.

¹⁵ Därefter höjde Juda män ett härskri, och när de gjorde så lät Gud Jerobeam och hela Israel bli slagna av Abia och Juda.

¹⁶ Israels barn flydde för Juda, och Gud gav dem i deras hand.

¹⁷ Sedan vållade Abia och hans folk ett stort manfall bland dem, så att 500 000 av Israels unga män blev slagna.

¹⁸ Alltså blev Israels barn kuvade vid den tiden, men Juda barn var starka, för de stödde sig på HERREN, sina fäders Gud.

¹⁹ Abia förföljde Jerobeam och erövrade dessa städer från honom: Betel med underlydande orter, Jeshana med underlydande orter och Efron med

13:12 4 Mos 10:9. **13:19** Betel ... Jeshana ... Efron Ortter ca 1-2 mil norr om Jerusalem. Betel var nordrikets ena kultcenter (1 Kung 12:29f, Amos 7:13). Det återgick senare till nordrikets kontroll (Amos 7:10f).

underlydande orter.

²⁰ Sedan förmådde Jerobeam ingenting mer så länge Abia levde. Och HERREN slog honom så att han dog.

²¹ Men Abia stärkte sin makt. Han tog sig fjorton hustrur och blev far till tjugotvå söner och sexton döttrar.

²² Vad som mer finns att säga om Abia, om hans bedrifter och annat som rör honom, det är skrivet i profeten Iddos utläggning.

14

¹ Abia gick till vila hos sina fäder, och man begravde honom i Davids stad. Hans son Asa blev kung efter honom. Under hans tid hade landet ro i tio år.

Asa blir kung i Juda

² Asa gjorde det som var gott och rätt i HERREN sin Guds ögon.

³ Han avlägsnade de främmande altarna och offerhöjderna, slog sönder stoderna och högg ner asherapålarerna.

⁴ Han uppmanade Juda att söka HERREN, sina fäders Gud, och att hålla lagen och budorden.

13:22 2 Krön 9:29, 24:27. **14:1** 1 Kung 15:8. **14:1** Asa Betyder kanske "läkare" eller "myrten". Regerade ca 911-870 f Kr (16:13). Se även 1 Kung 15:9f. **14:1** ro i tio år Ca 910-900 f Kr. **14:2** 1 Kung 15:11f. **14:3** 5 Mos 7:5, 1 Kung 15:12. **14:3** de främmande altarna Bygdes för Salomos hedniska hustrur (1 Kung 11:7).

⁵ Ur alla Juda städer tog han bort offerhöjderna och solstoderna. Och riket hade lugn under hans tid.

⁶ Han byggde befästa städer i Juda eftersom landet hade ro. Och han förde inte något krig under dessa år, för HERREN hade gett honom ro.

⁷ Han sade därför till Juda: "Låt oss bygga dessa städer och runt omkring förse dem med murar och torn, med portar och bommar. Landet är ännu vårt, därför att vi har sökt HERREN vår Gud. Vi har sökt honom, och han har gett oss ro på alla sidor."

Så byggde de och hade framgång.

⁸ Asa hade en här som utgjordes av 300 000 man från Juda och som bar stora sköldar och spjut. Utöver dessa kom från Benjamin 280 000 man som bar små sköldar och som spände båge. Alla dessa var tappra stridsmän.

⁹ Men nubiern Sera drog ut mot dem med en här på tusen gånger tusen man och trehundra vagnar, och han kom ända till Maresha.

¹⁰ Asa drog ut mot honom, och de ställde upp sig till strid i Sefatas dal vid Maresha.

¹¹ Då ropade Asa till HERREN sin Gud: "HERRE, utom dig finns ingen som kan hjälpa i striden

14:5 3 Mos 26:30, 2 Krön 34:4, 7. **14:5** solstoderna Annan översättning: "rökelsealtarna" (till hedniska avgudar, jfr 30:14).

14:9 nubiern Sera Möjligen farao Sekhemkheperre (Osorkon I), Shishaks son som regerade ca 922-887 f Kr. Hebr. kushí, som oftast betyder "nubier" (från nuvarande Sudan), används i så fall i den allmänna betydelsen "mörkhyad". Ordet tycks annars i 4 Mos 12:1 kunna syfta på midjaniter från nordvästra Saudiarabien, och det kan i så fall handla om en arabisk invasion. **14:10** Maresha Befäst stad (11:8) nästan 5 mil sydväst om Jerusalem, nära rikets gräns.

14:11 Dom 7:2, 7, 1 Sam 14:6.

mellan den starke och den svage. Så hjälp oss, HERRE vår Gud, för vi stöder oss på dig, och vi har kommit hit i ditt namn mot denna skara. HERRE, du är vår Gud. Låt ingen människa stå dig emot.”

¹² Och HERREN lät nubierna bli slagna av Asa och Juda så att de flydde.

¹³ Asa och folket som var med honom förföljde dem ända till Gerar. Av nubierna föll så många att ingen av dem kom undan med livet, för de blev nergjorda av HERREN och hans här. Och folket tog ett stort byte.

¹⁴ Sedan intog de alla städer runt omkring Gerar, eftersom fruktan för HERREN hade kommit över dem. Och de plundrade alla städerna, eftersom det fanns mycket att plundra i dem.

¹⁵ Till och med boskapsskjulen bröt de ner, och de förde bort kameler och småboskap i mängd. De vände sedan tillbaka till Jerusalem.

15

Asas reformer

¹ Guds Ande kom över Asarja, Odeds son.

² Han gick ut mot Asa och sade till honom: ”Hör mig, du Asa, och ni hela Juda och Benjamin. HERREN är med er när ni är med honom, och om ni söker honom låter han sig finnas av er. Men om ni överger honom kommer han att överge er.

14:12 2 Krön 16:8. **14:13** Gerar Område söder om Gazaremsan, bördigt under biblisk tid (vers 14, 1 Mos 26). **14:14** 2 Krön 17:10.

15:1 2 Krön 20:14, 24:20. **15:2** 5 Mos 4:29, 1 Krön 28:9, 2 Krön 24:20, 33:12f, Jes 55:6, Jer 29:13.

³ En lång tid levde Israel utan den sanne Guden, utan präster som undervisade dem och utan någon lag.

⁴ Men i sin nöd omvände de sig till HERREN, Israels Gud, och när de sökte honom lät han sig finnas av dem.

⁵ Under de tiderna fanns det ingen trygghet när man gick ut eller in, utan stor förvirring rådde bland alla som bodde här i länderna.

⁶ Folk drabbade samman med folk och stad med stad, för Gud förvirrade dem med all slags nöd.

⁷ Men var nu starka och låt inte modet falla, för ert arbete ska få sin lön.”

⁸ När Asa hörde dessa ord och denna profetia av profeten Oded, tog han mod till sig och avlägsnade de eländiga avgudabilderna ur Juda och Benjamins hela land och ur de städer som han hade erövrat i Efraims bergsbygd. Han upprättade på nytt HERRENS altare, det som stod framför HERRENS förhus.

⁹ Och han samlade hela Juda och Benjamin, liksom de främlingar från Efraim, Manasse och Simeon som bodde ibland dem. Många från Israel hade anslutit sig till honom när de såg att HERREN hans Gud var med honom.

¹⁰ De samlades i Jerusalem i tredje månaden av Asas femtonde regeringsår.

15:3 Dom 2:10f, 17:6, 21:25.

15:4 5 Mos 4:29, Dom 3:9, 15,

10:10f.

15:5 Dom 5:6f.

15:6 Dom 12:4f, 20:1f.

15:7

Jos 1:7f, Jer 31:16, Sak 8:9, 1 Kor 15:58.

15:10 tredje månaden ... Asas femtonde regeringsår Ca 896 f Kr i maj-juni, kanske i samband med pingsthögtiden (5 Mos 16:10f) då folket samlades i Jerusalem.

11 Av det byte de hade fört med sig offrade de på den dagen åt HERREN 700 tjurar och 7 000 djur av småboskapen.

12 Och de slöt det förbundet att de skulle söka HERREN, sina fäders Gud, av hela sitt hjärta och av hela sin själ.

13 Var och en som inte sökte HERREN, Israels Gud, skulle bli dödad, liten eller stor, man eller kvinna.

14 Och de svor eden inför HERREN med hög röst, under jubel och till ljudet av trumpeter och horn.

15 Hela Juda glädde sig över eden, för de hade svurit den av hela sitt hjärta, och de sökte HERREN med hela sin vilja. Han lät sig finnas av dem, och han lät dem få ro på alla sidor.

16 Kung Asa avsatte också sin mor Maaka från hennes drottningvärdighet, därför att hon hade satt upp en avgudabild åt Ashera. Asa högg ner hennes avgudabild, krossade den och brände den i Kidrondalen.

17 Offerhöjderna blev dock inte avlägsnade ur Israel, men Asas hjärta var hängivet Gud så länge han levde.

18 Han förde in i Guds hus både det hans far och det han själv hade helgat åt HERREN: silver, guld och kärl.

19 Och det blev inget krig förrän i Asas trettiofemte regeringsår.

16

Juda hotas av Israel

15:11 2 Krön 14:13. **15:12** Jos 24:25, 2 Kung 23:3. **15:13**
5 Mos 13:9, 17:5. **15:16** 1 Kung 15:13f. **15:16** mor Syftar här på
Asas farmor (jfr 1 Kung 15:2, 8, 9).

¹ I Asas trettiosjätte regeringsår drog Israels kung Basha upp mot Juda och började befästa Rama för att hindra att någon kom vare sig från eller till Asa, Juda kung.

² Då tog Asa silver och guld ur skattkamrarna i HERRENS hus och i kungapalatset och sände det till Ben-Hadad, Arams kung som bodde i Damaskus, och lät säga:

³ ”Låt oss ingå förbund, du och jag, liksom det var mellan min far och din far. Här sänder jag dig silver och guld. Bryt därför ditt förbund med Basha, Israels kung, så att han lämnar mig i fred.”

⁴ Ben-Hadad lyssnade till kung Asa och sände sina befälhavare mot Israels städer och erövrade Ijon, Dan och Abel-Majim samt alla förrådshus i Naftalis städer.

⁵ När Basha hörde det, avstod han från att befästa Rama och avbröt sitt arbete där.

⁶ Men kung Asa tog med sig hela Juda, och de förde bort ifrån Rama stenar och trävirke som Basha hade använt till att befästa Rama. Med detta befäste Asa Geba och Mispa.

Hananis budskap till Asa

16:1 1 Kung 15:17f. **16:1** Asas trettiosjätte regeringsår Troligen räknat från rikets delning 930 f Kr, alltså ca 894 f Kr. **16:1** Basha Regerade ca 909-886 f Kr. Namnet har oklar betydelse. Se 1 Kung 15:33f. **16:1** Rama Betyder ”höjd”. Låg innanför Juda rikets gräns, knappt en mil norr om Jerusalem. **16:2** 2 Kung 12:18, 16:8. **16:2** Ben-Hadad Betyder ”son till stormguden”. Namnet bars av flera arameiska kungar (se även 20:1, 2 Kung 13:24). År 875 f Kr regerade Ben-Hadad I. **16:4** Naftalis städer Israel norra ände. De uppräknade orterna låg norr om Galileiska sjön. **16:6** Geba och Mispa Gränsorter 3 km öster och 5 km norr om Rama.

⁷ Vid den här tiden kom siaren Hanani till Asa, Juda kung, och sade till honom: ”Du stödde dig på kungen i Aram och inte på HERREN din Gud, och därför har den arameiske kungens här sluppit undan din hand.

⁸ Var inte nubierna och libyerna en stor här med vagnar och ryttare i mängd? Men han gav dem i din hand för att du stödde dig på HERREN,

⁹ för HERRENS ögon sveper över hela jorden för att stärka dem som med sina hjärtan ger sig hän åt honom. I detta har du handlat dåraktigt. Därför ska du från och med nu ha ständiga strider.”

¹⁰ Men Asa blev vred på siaren och satte honom i stockhuset, så rasande var han på honom för detta. Vid samma tid for Asa våldsamt fram också mot andra av folket.

Slutet på Asas regering

¹¹ Vad som mer finns att säga om Asa, om hans första tid och om hans sista, det är skrivet i boken om Juda och Israels kungar.

¹² I sitt trettionionde regeringsår fick Asa en mycket allvarlig sjukdom i sina fötter. Men trots sin sjukdom sökte han inte HERREN, utan bara läkare.

¹³ Och Asa gick till vila hos sina fäder och dog i sitt fyrtioförsta regeringsår.

¹⁴ Man begravde honom i den grav han hade låtit hugga ut åt sig i Davids stad. Man lade honom

16:7 1 Kung 16:1f, Jer 17:5f. **16:7** siaren Hanani Troligen far till profeten Jehu (19:2) som tillrättavisdade Israels kung (1 Kung 16:1).

16:8 2 Krön 14:9, 12. **16:9** 1 Kung 15:32, Job 34:21, Ords 15:3, Jer 16:17, 32:19, Sak 4:10. **16:10** 1 Kung 22:27f. **16:11** 1 Kung 15:23f. **16:14** 1 Sam 31:12, 2 Krön 21:19, Jer 34:5.

på en bädd som man hade fyllt med väldoftande kryddor av olika slag, konstmässigt beredda, och tände ett väldigt bål till hans ära.

17

Joshafat blir kung i Juda

¹ Hans son Joshafat blev kung efter honom. Han stärkte sitt välde mot Israel

² och förlade krigsfolk i alla befästa städer i Juda och trupper i Juda land och i de städer i Efraim som hans far Asa hade intagit.

³ HERREN var med Joshafat, för han vandrade de vägar som hans fader David hade gått under sin första tid. Han sökte inte baalerna,

⁴ utan sin fars Gud sökte han. Han lydde Guds bud och gjorde inte som Israel.

⁵ HERREN stärkte kungadömet i hans hand. Hela Juda gav gåvor åt Joshafat, och han fick stor rikedom och ära.

⁶ Han var stolt över att gå HERRENS vägar och avlägsnade offerhöjderna och asherapålarna i Juda.

⁷ I sitt tredje regeringsår sände Joshafat ut sina hövdingar Ben-Hajil, Obadja, Sakarja, Netanel och Mikaja för att undervisa i Juda städer.

⁸ Tillsammans med dem sände han leviterna Shemaja, Netanja, Sebadja, Asael, Shemiramot,

16:14 bål till hans ära Hedersbetygelse känd från Assyrien (inte kremering). **17:1** 1 Kung 15:24, 22:41. **17:1** Joshafat Betyder "Herren dömer" (jfr Joel 3:2). Han regerade ca 872-848 f Kr och var samregent med Asa till 870 f Kr. Se även 1 Kung 22, 2 Kung 3. **17:5** 1 Sam 10:27, 2 Krön 18:1. **17:7** Obadja Möjligen den Obadja som senare skrev Obadjas bok (se not till 21:8).

Jonatan, Adonia, Tobia och Tob-Adonia, och de hade med sig prästerna Elishama och Joram.

⁹ Dessa undervisade i Juda och hade HERRENS lagbok med sig. De reste omkring till alla Juda städer och undervisade folket.

¹⁰ Frukthan för HERREN kom över alla kungadömen i de länder som låg omkring Juda, så att de inte vågade föra krig mot Joshafat.

¹¹ Några av filisteerna förde gåvor till Joshafat och gav silver i skatt. Och araberna förde småboskap till honom, 7 700 baggar och 7 700 bockar.

¹² Joshafat blev mäktigare och mäktigare och bygde borgar och förrådsstäder i Juda.

¹³ Han hade stora förråd i Juda städer och krigsfolk, tappra stridsmän, i Jerusalem.

¹⁴ Och detta var ordningen bland dem efter deras familjer. Till Juda hörde följande höga befäl: befälhavaren Adna och med honom 300 000 tappra stridsmän,

¹⁵ därefter befälhavaren Johanan och med honom 280 000 man

¹⁶ och efter honom Amasja, Sikris son, som frivilligt hade gett sig i HERRENS tjänst, och med honom 200 000 tappra stridsmän.

¹⁷ Från Benjamin kom Eljada, en tapper stridsman, och med honom 200 000 man beväpnade med båge och sköld.

¹⁸ Därefter kom Josabad och med honom 180 000 man, rustade till strid.

17:10 1 Mos 35:5, 2 Krön 14:14, 20:29. **17:11** 1 Kung 4:21. **17:12** bygde borgar Ett flertal befästningar från denna tid har grävts ut vid Jordan och Döda havet.

¹⁹ Det var dessa som gjorde tjänst hos kungen, och därtill kom de som kungen hade förlagt i de befästa städerna i hela Juda.

18

Mika profeterar mot Ahab

¹ Joshafat hade vunnit stor rikedom och ära, och genom giftermål blev han släkt med Ahab.

² Efter några år for han ner till Ahab i Samaria. Ahab lät slakta en stor mängd får och oxar för honom och för folket han hade med sig, och han försökte förmå honom att dra upp mot Ramot i Gilead.

³ Ahab, Israels kung, frågade Joshafat, Juda kung: "Vill du dra ut med mig mot Ramot i Gilead?" Han svarade honom: "Jag som du och mitt folk som ditt folk. Jag ska vara med dig i striden."

⁴ Joshafat sade dock till Israels kung: "Men fråga först HERREN om det."

⁵ Då samlade Israels kung profeterna, fyrahundra män, och frågade dem: "Ska vi dra ut mot Ramot i Gilead för att belägra det eller ska jag låta bli?" De svarade: "Dra dit upp! Gud ska ge det i kungens hand."

18:1 2 Kung 8:18, 2 Krön 17:5, 21:6. **18:1** genom giftermål Joshafats son Joram (kap 21) gifte sig med Ahabs dotter Atalja (22:10f). **18:1** Ahab Kung i Nordriket Israel ca 874-853 f Kr (se 1 Kung 16:29f). **18:2** 1 Kung 22:2f. **18:2** Ramot i Gilead Strategisk ort vid karavanvägen nästan 5 mil öster om Jordan. Den hade förlorats till arameerna och inte återlämnats trots löfte om detta (1 Kung 20:34).

⁶ Men Joshafat sade: ”Finns det inte längre någon HERRENS profet här, så att vi kan fråga genom honom?”

⁷ Israels kung svarade Joshafat: ”Här finns ännu en man, Mika, Jimlas son. Genom honom kan vi fråga HERREN. Men jag hatar honom, för han profeterar aldrig lycka åt mig utan alltid bara olycka.” Joshafat sade: ”Kungen ska inte säga så.”

⁸ Då kallade Israels kung till sig en hovman och sade: ”Hämta genast hit Mika, Jimlas son.”

⁹ Israels kung och Joshafat, Juda kung, satt nu på var sin tron, klädda i sina skrudar. De satt på en tröskplats vid ingången till Samarias port medan alla profeterna profeterade inför dem.

¹⁰ Sidkia, Kenaanas son, gjorde sig då horn av järn och sade: ”Så säger HERREN: Med dessa ska du stänga arameerna, så att de förgörs.”

¹¹ Och alla profeterna profeterade på samma sätt och sade: ”Dra upp mot Ramot i Gilead, så ska du ha framgång. HERREN ska ge det i kungens hand.”

¹² Budbäraren som hade gått för att hämta Mika sade till honom: ”Hör på! Profeterna lovar med en mun lycka åt kungen. Låt därför dina ord stämma överens med deras och lova också du lycka.”

¹³ Men Mika svarade: ”Så sant HERREN lever, det min Gud talar, ska jag säga honom.”

¹⁴ När han kom till kungen frågade kungen honom: ”Mika, ska vi dra ut mot Ramot i Gilead för att belägra det, eller ska jag låta bli? Han svarade: ”Dra dit upp, så ska ni ha framgång. De ska bli givna i er hand.”

15 Men kungen sade till honom: ”Hur många gånger ska jag behöva ta ed av dig att du bara ska tala sanning till mig i HERRENS namn?”

16 Då sade han: ”Jag såg hela Israel skingrat på bergen, som får utan herde. Och HERREN sade: Dessa har inte någon herre. Låt dem vända hem i frid, var och en till sitt.”

17 Då sade Israels kung till Joshafat: ”Sade jag inte till dig att han aldrig profeterar lycka åt mig utan bara olycka?”

18 Men Mika sade: ”Hör alltså HERRENS ord: Jag såg HERREN sitta på sin tron och himlens hela härskara stod på hans högra sida och på hans vänstra.

19 Och HERREN sade: Vem vill locka Ahab, Israels kung, att dra upp mot Ramot i Gilead så att han stupar där? Den ene sade si och den andre så.

20 Då kom en ande fram och ställde sig inför HERREN och sade: Jag ska locka honom till det. HERREN frågade honom: Hur då?

21 Han svarade: Jag ska gå ut och bli en lögnens ande i alla hans profeters mun. Då sade HERREN: Försök locka honom till det, och du ska också lyckas. Gå ut och gör så!

22 Och se, nu har HERREN lagt en lögnens ande i dessa dina profeters mun, och HERREN har beslutat att olycka ska drabba dig.”

23 Då gick Sidkia, Kenaanas son, fram och gav Mika ett slag på kinden och sade: ”På vilken väg

har då HERRENS Ande gått bort från mig för att tala till dig?”

²⁴ Mika svarade: ”Du ska få se det den dag när du måste springa från rum till rum för att gömma dig.”

²⁵ Men Israels kung sade: ”Ta Mika och för honom tillbaka till Amon, stadens överste, och till Joash, kungasonen,

²⁶ och säg: Så säger kungen: Sätt honom i fängelse och låt honom leva på vatten och bröd tills jag kommer välbehållen tillbaka.”

²⁷ Mika svarade: ”Om du kommer välbehållen tillbaka, har HERREN inte talat genom mig.” Och han tillade: ”Hör detta, alla ni folk!”

Ahab dör

²⁸ Så drog Israels kung och Joshafat, Juda kung, upp mot Ramot i Gilead.

²⁹ Och Israels kung sade till Joshafat: ”Jag ska dra ut i striden förklädd, men kläd dig du i dina egna kläder.” Så förklädde sig Israels kung när de drog ut i striden.

³⁰ Men Arams kung hade gett en befallning åt befälen för vagnarna. Han hade sagt: ”Ni ska inte ge er i strid med någon, vare sig liten eller stor, utan bara med Israels kung.”

³¹ När befälen över vagnarna fick se Joshafat, tänkte de: ”Där är Israels kung!” Och de omringade honom för att anfälla honom. Då gav Joshafat upp ett rop, och HERREN hjälpte honom. Gud drev bort dem ifrån honom.

³² Så snart befälen över vagnarna märkte att det inte var Israels kung, vände de om och lät honom vara.

³³ Men en man, som spände sin båge och sköt på måfå, träffade Israels kung i en fog på rustningen. Då sade kungen till föraren av vagnen: "Vänd vagnen och ta mig ut ur striden, för jag är sårad."

³⁴ Striden blev den dagen allt häftigare, och Israels kung stod ända till kvällen upprätt i sin vagn, vänd mot arameerna. Men vid solnedgången dog han.

19

Profeten Jehu tillrättavisar Joshafat

¹ Joshafat, Juda kung, vände välbehållen hem igen till Jerusalem.

² Då gick siaren Jehu, Hananis son, ut mot kung Joshafat och sade till honom: "Ska man hjälpa den ogudaktige? Ska du älska dem som hatar HERREN? Därför vilar HERRENS vrede över dig.

³ Men något gott har blivit funnet hos dig, för du har utrotat asherapålarne ur landet och vänt ditt hjärta till att söka Gud."

Joshafats reformer

⁴ Joshafat bodde nu i Jerusalem, men han begav sig åter ut bland folket, från Beer-Sheba till Efraims bergsbygd, och förde dem tillbaka till HERREN, deras faders Gud.

⁵ Och han tillsatte domare i landet, i alla befästa städer i Juda, i stad efter stad.

⁶ Han sade till domarna: ”Se upp med vad ni gör! Det är inte för människor ni dömer utan för HERREN. Han är med er så ofta ni dömer.

⁷ Låt nu fruktan för HERREN vara över er. Var noga med vad ni gör, för hos HERREN vår Gud finns ingen orätt. Han är inte partisk och tar inga mutor.”

⁸ Även i Jerusalem satte Joshafat några av leviterna och prästerna och några av huvudmännen för Israels familjer till att döma enligt HERRENS lag och avgöra rättstvister. När de sedan vände tillbaka till Jerusalem,

⁹ befallde han dem: ”Så ska ni göra i vördnad för HERREN, uppriktigt och med hängivet hjärta.

¹⁰ Så ofta en rättssak dras inför er av era bröder som bor i sina städer, antingen dom för dråp eller tillämpning av lag och bud, stadgar och förordningar, då ska ni varna dem så att de inte ådrar sig skuld inför HERREN och hans vrede drabbbar er och era bröder. Så ska ni göra för att inte dra skuld över er.

¹¹ Och se, översteprästen Amarja ska vara er ledare i allt som angår HERREN, och Sebadja, Ismaels son, fursten för Juda hus, i allt som rör kungen. Och leviterna ska vara tjänstemän under er. Var frimodiga i det ni gör, och HERREN ska vara med den som är god.”

20

Joshafat besegrar Moab och Ammon

19:6 Rom 13:1f. **19:7** 5 Mos 1:17, 10:17, 1 Sam 16:7, Job 34:19, Apg 10:34, Rom 2:11, Gal 2:6, Ef 6:9, Kol 3:25, 1 Petr 1:17. **19:8** 5 Mos 17:8f.

¹ Sedan kom moabiterna och ammoniterna och med dem andra ammoniter för att strida mot Joshafat.

² Man kom och berättade det för Joshafat och sade: "En stor skara kommer mot dig från landet på andra sidan havet, från Aram. De är i Hasason-Tamar, det vill säga En-Gedi."

³ Då greps Joshafat av fruktan och beslöt sig för att rådfråga HERREN, och han utlyste en fasta över hela Juda.

⁴ Och Juda samlades för att söka hjälp hos HERREN, och från alla Juda städer kom man för att söka HERREN.

⁵ Joshafat steg upp i Juda mäns och Jerusalems församling i HERRENS hus, framför den nya förgården.

⁶ Han sade: "HERRE, våra fäders Gud, är inte du Gud i himlen och den som råder över alla hednafolkens riken? I din hand är kraft och makt, och det finns ingen som kan stå dig emot.

⁷ Var det inte du, vår Gud, som fördrev detta lands invånare för ditt folk Israel och gav landet åt din vän Abrahams efterkommande för evig tid?

⁸ De bodde där, och de byggde där en helgedom åt ditt namn och sade:

⁹ Om något ont kommer över oss, svärd, straffdom eller pest eller svält, så vill vi träda

20:1 Sedan kom moabiterna Moabs kung Mesha gjorde uppror mot Israel vid denna tid (2 Kung 3:4f). **20:1** andra ammoniter Andra handskrifter (Septuaginta): "meuniterna" (en arabstam, se 26:7).

20:2 Hasason-Tamar Betyder ungefär "grus med palmer", oas på Döda havets västra strand. **20:3** Esra 8:21.

20:6 5 Mos 4:39, 1 Krön 29:11f, 2 Krön 14:11. **20:9** 1 Kung 8:33f, 37f, 2 Krön 6:24f, 7:13f.

fram inför detta hus och inför ditt ansikte, för ditt namn är i detta hus, och vi vill ropa till dig ur djupet av vår bedrövelse, och du ska då höra och hjälpa.

10 Se nu folket från Ammon, Moab och Seirs bergsbygd! Det var deras område du inte lät Israel gå igenom när de kom från Egyptens land, utan de tog en omväg bort ifrån dem och förgjorde dem inte.

11 Se hur de nu lönar oss! De kommer för att driva bort oss från din besittning som du har gett oss till arvedel.

12 Ska inte du, vår Gud, hålla dom över dem? Vi förmår ingenting mot denna stora skara som kommer mot oss, och vi vet inte vad vi ska göra. Men våra ögon är vända till dig.”

13 Hela Juda stod inför HERREN med sina små barn, sina hustrur och söner.

14 Då kom HERRENS Ande mitt i församlingen över Jahasiel, son till Sakarja, son till Benaja, son till Jegiel, son till Mattanja, en levit av Asafs söner.

15 Han sade: ”Lyssna, alla ni i Juda och ni Jerusalems invånare och kung Joshafat! Så säger HERREN till er: Var inte rädda eller modlösa inför denna stora skara, för striden är inte er utan Guds.

16 Gå i morgon ner mot dem. De drar då uppför Hassisbacken, och ni ska träffa på dem där dalen tar slut, framför Jeruels öken.

20:10 5 Mos 2:4f, 9, 19. **20:12** Dom 11:27, Ps 59:10, 121:1, 123:1f.

20:16 Hassisbacken Betyder ”blombacken”. Troligen bäckravinen Hasason, som kommer upp genom bergsöknen väster om En-Gedi och mynnar ut en mil söder om Tekoa (ca 3 mil söder om Jerusalem).

17 Men då är det inte ni som ska strida. Ni ska bara stiga fram och stå stilla, och ni ska få se HERRENS frälsning. Han är med er, ni från Juda och Jerusalem. Var inte rädda eller modlösa. Gå i morgon ut mot dem, och HERREN är med er.”

18 Då böjde Joshafat sig ner med ansiktet mot marken, och alla Juda män och Jerusalems invånare föll ner för HERREN och tillbad HERREN.

19 Och de leviter som hörde till kehatiternas och koraiternas folk, stod upp och lovade HERREN, Israels Gud, med hög och stark röst.

20 Tidigt nästa morgon gick de ut till Tekoas öken. Och när de drog ut, steg Joshafat fram och sade: ”Hör mig, ni av Juda och ni Jerusalems invånare! Stå fasta i tron på HERREN er Gud så består ni, lita på hans profeter så lyckas ni.”

21 Sedan han hade rådgjort med folket, ställde han upp sångare som skulle prisa HERREN i helig skrud medan de drog ut framför den beväpnade hären. De skulle sjunga: ”Tacka HERREN, evig är hans nåd.”

22 Och när de började att sjunga och lova, lät HERREN ett angrepp komma bakifrån på folket från Ammon, Moab och Seirs bergsbygd som hade kommit mot Juda, och de blev slagna.

23 Folket från Ammon och Moab reste sig mot folket från Seirs bergsbygd för att förinta och förgöra dem, och när de hade gjort slut på folket från Seir hjälptes de åt att förgöra varandra.

²⁴ När Juda män kom upp på höjden med utsikt över öknen vände de sig mot fiendeskaran, och se, där låg döda kroppar fallna på marken. Ingen hade kommit undan.

²⁵ Och när Joshafat kom med sitt folk för att plundra och ta byte från dem, fann de bland dem både gods och kläder och värdesaker i stor mängd. De tog för sig så mycket att de inte kunde bära det, och de fortsatte plundringen i tre dagar, för bytet var stort.

²⁶ Men på fjärde dagen samlades de i Berakadalen. Där välsignade de HERREN, och därför fick platsen namnet Berakadalen, som den heter än i dag.

²⁷ Därefter vände alla Juda och Jerusalems män, med Joshafat i spetsen, glada tillbaka till Jerusalem, eftersom HERREN hade låtit dem glädja sig över sina fiender.

²⁸ De drog in i Jerusalem med lyror, harpor och trumpeter och tågade till HERRENS hus.

²⁹ Och fruktan för Gud kom över alla länders riken, när de hörde att HERREN hade stridit mot Israels fiender.

³⁰ Joshafats rike hade nu ro, för hans Gud gav honom lugn på alla sidor.

Slutet av Joshafats regering

³¹ Så regerade Joshafat över Juda. Han var trettiofem år gammal när han blev kung, och han

20:25 kläder Andra handskrifter: "döda kroppar". **20:26** Berakadalen Hebr. berachá betyder "välsignelse" eller "lovprisning".

20:31 1 Kung 22:41.

regerade tjugofem år i Jerusalem. Hans mor hette Asuba och var dotter till Shilhi.

³² Han vandrade på sin far Asas väg och vek inte av från den, för han gjorde det som var rätt i HERRENS Ögon.

³³ Men offerhöjderna avskaffades inte, och folket hade ännu inte vänt sina hjärtan till sina fäders Gud.

³⁴ Vad som mer finns att säga om Joshafat, om hans första tid och om hans sista, det är skrivet i Jehus, Hananis sons, krönika som är upptagen i boken om Israels kungar.

³⁵ Därefter ingick Juda kung Joshafat förbund med Israels kung Ahasja, trots att Ahasja levde ogudaktigt.

³⁶ Joshafat kom överens med honom att bygga skepp som skulle gå till Tarshish. De byggde fartygen i Esjon-Geber.

³⁷ Då profeterade Elieser, Dodavahus son från Maresha, mot Joshafat och sade: "Eftersom du har ingått förbund med Ahasja ska HERREN låta ditt företag bli om intet." Och skeppen led skeppsbrott så att de inte kunde gå till Tarshish.

21

¹ Joshafat gick till vila hos sina fäder och blev begravd hos sina fäder i Davids stad. Hans son Joram blev kung efter honom.

Joram blir kung i Juda

20:31 Asuba Betyder "den övergivna". **20:34** 2 Krön 19:2. **20:35** Ahasja Kung i nordriket Israel 853-852 f Kr. Se 1 Kung 22:52f, 2 Kung 1. **20:37** 1 Kung 22:49. **21:1** 1 Kung 22:51, 2 Kung 8:16, 1 Krön 3:11.

² Joram hade bröder, söner till Joshafat: Asarja, Jehiel, Sakarja, Asarjahu, Mikael och Shefatja. Alla dessa var söner till Joshafat, Israels kung.

³ Deras far gav dem många gåvor i silver och guld och andra dyrbarheter, dessutom befästa städer i Juda. Men kungadömet gav han åt Joram, eftersom han var den förstfödde.

⁴ När Joram hade tagit över sin fars kungadöme och stärkt sin ställning dödade han alla sina bröder med svärd, liksom några av Israels furstar.

⁵ Joram var trettio två år när han blev kung, och han regerade åtta år i Jerusalem.

⁶ Men han vandrade på Israels kungars väg, så som Ahabs hus hade gjort, för hans hustru var en dotter till Ahab. Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon.

⁷ Men HERREN ville inte fördärva Davids hus, på grund av det förbund som han hade slutit med David. Han hade lovat att han och hans söner skulle ha en lampa för alltid.

⁸ I hans tid avföll Edom från Juda välde och satte en egen kung över sig.

⁹ Då drog Joram dit med sina befälhavare och alla sina vagnar. Han bröt upp på natten och slog edomiterna, som hade omringat honom, och befälhavarna över deras vagnar.

21:5 2 Kung 8:17f. **21:5** Joram ... åtta år Ca 848-841 f Kr, samregent med sin far Joshafat från 853 f Kr. Joram betyder "Herren är upphöjd". Se även 2 Kung 8:16f. **21:6** en dotter till Ahab Atajla (22:2), dotter till den hedniska Isebel (vers 13, 1 Kung 18:19). **21:7** 2 Sam 7:12f, 21:17, 1 Kung 11:36, 15:4, Ps 132:11, 17, Ords 13:9. **21:8** 2 Kung 8:20f. **21:8** Edom Obadjas profetia mot Edom härstammar kanske från denna tid (se Obadjas bok).

10 Så avföll Edom från Juda välde, och det har varit skilt därifrån ända till denna dag. Vid samma tid avföll också Libna från Jorams välde, därför att han hade övergett HERREN, sina faders Gud.

11 Också han uppförde offerhöjder på bergen i Juda och förledde så Jerusalems invånare till trolöshet och förförde Juda.

12 Och det kom ett brev till honom från profeten Elia där det stod: "Så säger HERREN, din fader Davids Gud: Du har inte vandrat på din far Joshafats vägar eller på Juda kung Asas vägar,

13 utan du har vandrat på Israels kungars väg och förlätt Juda och Jerusalems invånare till avgudadyrkan, på samma sätt som Ahabs hus har gjort. Du har dräpt dina bröder, dem som hörde till din fars hus och som var bättre än du.

14 Se, HERREN ska straffa ditt folk, dina barn och dina hustrur och allt du äger med en stor olycka.

15 Och du ska själv drabbas av en sjukdom i dina inälvor, tills dina inälvor efter en tid faller ut till följd av sjukdomen."

16 Och HERREN eggade upp mot Joram filisteerna och de araber som bodde nära nubierna.

17 De drog upp mot Juda och bröt in där och förde bort alla dyrbarheter som fanns i kungapalatset, dessutom hans söner och hustrur, så att han inte hade kvar någon av sina söner utom Joahas, sin yngste son.

21:10 Libna Befäst stad ca 5 mil sydväst om Jerusalem. **21:16** nubierna Hebr. kushím betyder normalt "nubier" (från nuvarande Sudan). Kanske används det också om arabiska stammar (jfr 4 Mos 12:1 med not). **21:17** Joahas Betyder "Herren griper", en alternativ form för Ahasja (22:1).

¹⁸ Sedan slog HERREN honom med en obotlig sjukdom i inälvorna.

¹⁹ Och efter en tid, när två år hade gått, föll hans inälvor ut till följd av sjukdomen och han dog i svåra plågor.

Hans folk tände inte något bål till hans ära, så som de hade gjort efter hans fäder.

²⁰ Han var trettio två år när han blev kung, och han regerade åtta år i Jerusalem. Han gick bort utan att någon saknade honom, och man begravde honom i Davids stad, men inte i kungagravarna.

22

Ahasja blir kung i Juda

¹ Jerusalems invånare gjorde Ahasja, Jorams yngste son, till kung efter honom, för alla de äldre sönerna hade blivit dräpta av det rövarband som hade kommit med araberna till lägret. Så blev Ahasja, Jorams son, kung i Juda.

² Han var tjugotvå år när han blev kung och han regerade ett år i Jerusalem. Hans mor hette Atalja, Omris dotter.

³ Också han vandrade på samma väg som Ahabs hus, eftersom hans mor förledde honom till att leva ogudaktigt.

⁴ Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon liksom Ahabs hus hade gjort, för efter hans fars

21:19 1 Sam 31:12, 2 Krön 16:14, Jer 34:5. **21:20** 2 Krön 24:25, 28:27.

22:1 2 Kung 8:25f, 1 Krön 3:11. **22:2** tjugotvå år Andra handskrifter: "fyrtiotvå år" (men jfr 2 Kung 8:26). **22:2** Ahasja ... ett år Ca 841 f Kr. Ahasja betyder "Herren griper". Se även 2 Kung 8:25f.

22:2 Omris dotter Ättling till Omri (2 Kung 16:16f) genom hans son Ahab (21:6).

död tog han sina rådgivare därifrån, till sitt eget fördärv.

⁵ Det var också deras råd han följde när han drog ut tillsammans med Israels kung Joram, Ahabs son, och stred mot Arams kung Hasael vid Ramot i Gilead.

Men Joram blev sårad av arameerna.

⁶ Då vände han tillbaka för att i Jisreel läka såren han hade fått vid Rama i striden mot Arams kung Hasael. Och Juda kung Asarja, Jorams son, reste ner för att besöka Joram, Ahabs son, i Jisreel eftersom han låg sjuk.

⁷ Men det var till Ahasjas fördärv som Gud hade bestämt att han skulle komma till Joram. När han väl hade kommit dit, for han med Joram för att möta Jehu, Nimshis son, som HERREN hade smort till att utrota Ahabs hus.

⁸ Så hände det att Jehu, medan han utförde straffdomen över Ahabs hus, träffade på de Juda furstar och de brorsöner till Ahasja som var i Ahasjas tjänst, och han dödade dem.

⁹ Sedan sökte han efter Ahasja, och de grep honom där han höll sig gömd i Samaria. De förde honom till Jehu och dödade honom. Men de begravde honom, för de sade: "Han var son till Joshafat som sökte HERREN av hela sitt hjärta." Av Ahasjas hus fanns det sedan ingen som kunde ta över kungadömet.

Atalja tar makten i Juda

22:5 2 Kung 8:28. **22:6** 2 Kung 9:16. **22:6** Asarja Betyder "Herren hjälper", ett annat namn för Ahasja (vers 7). **22:7** 2 Kung 9:1f.

22:8 2 Kung 10:12f. **22:9** 2 Kung 9:27f, 2 Krön 17:3f.

¹⁰ När nu Atalja, Ahasjas mor, såg att hennes son var död, stod hon upp och utrotade hela kungasläkten i Juda.

¹¹ Men just när kungabarnen skulle dödas, tog kungadottern Joshabat i hemlighet bort Joash, Ahasjas son, från kungasönerna och förde honom tillsammans med hans amma in i sovkammaren. Där höll Joshabat, kung Jorams dotter, prästen Joadas hustru – som också var Ahasjas syster – honom gömd för Atalja, så att hon inte dödade honom.

¹² Sedan var han hos dem i Guds hus, där han hölls gömd i sex år medan Atalja regerade i landet.

23

Prästen Joad gör uppror mot Atalja

¹ I det sjunde året tog Joad mod till sig och ingick förbund med befälen Asarja, Jerohams son, Ismael, Johanans son, Asarja, Obeds son, Maaseja, Adajas son, och Elisafat, Sikris son.

² Dessa reste sedan igenom Juda och samlade leviterna ur alla Juda städer liksom huvudmännen för Israels familjer. När de kom till Jerusalem,

³ slöt hela församlingen i Guds hus ett förbund med kungen. Och Joad sade till dem: ”Kungens son ska nu vara kung, så som HERREN har bestämt om Davids söner.

22:10 2 Kung 11:1f. **22:11** Joshabat Betyder ”Herren har lovat”, en variant av Josheba (2 Kung 11:2). **22:12** sex år ... Atalja Ca 841-835 f Kr. Atalja betyder kanske ”Herren är ärad”. Se även 2 Kung 11. **23:1** 2 Kung 11:4f. **23:3** 2 Sam 7:12f, 2 Krön 21:7.

⁴ Detta är vad ni ska göra: En tredjedel av er, nämligen de präster och leviter som börjar vakten på sabbaten, ska stå på vakt vid trösklarna.

⁵ En tredjedel ska vara vid kungapalatset och en tredjedel vid Jesodporten. Och allt folket ska vara på förgårdarna till HERRENS hus.

⁶ Men ingen annan än prästerna och de tjänstgörande leviterna ska gå in i HERRENS hus. De får gå in, för de är heliga. Men allt det övriga folket ska hålla vad HERREN har befallt dem att hålla.

⁷ Leviterna ska ställa sig runt omkring kungen, var och en med sina vapen i handen. Om någon vill tränga sig in i huset ska han dödas. Ni ska följa kungen, både när han går in och går ut.”

⁸ Leviterna och hela Juda gjorde allt som prästen Jojada hade befallt dem. Var och en av dem tog sina män, både de som skulle gå på vakten på sabbaten och de som skulle gå av vakten på sabbaten, för prästen Jojada lät ingen avdelning vara fri från tjänstgöring.

⁹ Och prästen Jojada gav befälen de spjut och de olika slag av sköldar som hade tillhört kung David och som fanns i Guds hus.

¹⁰ Han ställde upp folket, var och en med sitt vapen i handen, från husets södra sida till husets norra sida, mot altaret och mot huset, runt omkring kungen.

¹¹ Sedan förde de ut kungasonen och satte på honom kronan och gav honom vittnesbördet och

23:11 5 Mos 17:18f, 1 Sam 10:24, 1 Kung 1:25, 39. **23:11** vittnesbördet Bokrulle med antingen Guds bud (5 Mos 17:18f) eller kungadörets regler (1 Sam 10:25). Annan översättning: "regalierna" (kungliga smycken).

gjorde honom till kung. Jojada och hans söner smorde honom och ropade: "Leve kungen!"

¹² När Atalja hörde folkets rop, då de skyndade fram och hyllade kungen, gick hon in i HERRENS hus till folket.

¹³ Hon såg sig omkring, och se, då stod kungen där vid sin pelare, nära ingången, och befälen och trumpetblåsarna stod bredvid kungen, och allt folket i landet jublade och stötte i trumpeterna, och sångarna med sina instrument ledde hyllningssången. Då rev Atalja sönder sina kläder och ropade: "Sammanvärjning! Sammanvärjning!"

¹⁴ Men prästen Jojada lät befälen som anförde skaran träda fram, och han sade till dem: "För ut henne mellan leden! Och om någon följer henne ska han dödas med svärd." Prästen förbjöd dem nämligen att döda henne i HERRENS hus.

¹⁵ Så grep de henne, och när hon hade kommit fram dit där Hästporten leder in i kungapalatset dödade de henne där.

Jojadas reformer

¹⁶ Jojada slöt ett förbund mellan sig och allt folket och kungen, att de skulle vara ett HERRENS folk.

¹⁷ Och allt folket begav sig till Baals tempel och rev ner det och slog sönder dess altaren och bilder, och Mattan, Baals präst, dödade de framför altarna.

¹⁸ Tillsynen av HERRENS hus lade Jojada i händerna på de levitiska prästerna, som David hade indelat i klasser för tjänstgöringen i HERRENS hus, till att offra brännoffer åt HERREN, så som det var

föreskrivet i Mose lag, med jubel och sång efter Davids föreskrifter.

¹⁹ Och han ställde dörrvakterna vid portarna till HERRENS hus, för att ingen som på något sätt var oren skulle komma in.

²⁰ Och han tog med sig befälen och de förnämsta och mäktigaste bland folket och allt folket i landet och förde kungen ner från HERRENS hus, och de gick in i kungapalatset genom Övre porten och satte kungen på kungatronen.

²¹ Allt folket i landet glädde sig, och staden var lugn. Och Atalja hade de dödat med svärd.

24

Joash blir kung i Juda

¹ Joash var sju år gammal när han blev kung, och han regerade fyrtio år i Jerusalem. Hans mor hette Sibja och var från Beer-Sheba.

² Joash gjorde det som var rätt i HERRENS ögon så länge prästen Jojada levde.

³ Och Jojada tog åt honom två hustrur, och han fick söner och döttrar.

⁴ Efter en tid ville Joash reparera HERRENS hus.

⁵ Han samlade prästerna och leviterna och sade till dem: "Ge er ut till Juda städer varje år och samla in pengar från hela Israel för att få er Guds hus i ordning. Och skynda er med det." Men leviterna gjorde sig ingen brådska.

⁶ Då kallade kungen till sig översteprästen Jojada och sade till honom: "Varför har du inte sett till

24:1 2 Kung 11:21, 12:1f. **24:1** Joash ... fyrtio år Ca 835-796 f Kr. Joash betyder "Herren är stark". Se även 2 Kung 12. **24:6** 2 Mos 35:5f.

att leviterna driver in från Juda och Jerusalem den avgift till vittnesbördets tabernakel som HERRENS tjänare Mose har pålagt Israels församling?

⁷ Den ogudaktiga Ataljas söner har brutit ner Guds hus. Allt som var helgat till HERRENS hus har de använt till baalerna.”

⁸ På kungens befallning gjorde man en kista och ställde den utanför porten till HERRENS hus.

⁹ Och man lät utropa i Juda och Jerusalem att den skatt som Guds tjänare Mose hade ålagt Israel i öknen skulle erläggas åt HERREN.

¹⁰ Alla furstarna och allt folket kom då glada med sina bidrag och kastade dem i kistan tills allt var insamlat.

¹¹ När det blev tid att genom leviternas försorg föra kistan till de granskningsmän som kungen hade tillsatt, märkte de att det fanns mycket pengar i den. Då kom kungens sekreterare och översteprästens tjänsteman och tömde kistan och bar den sedan tillbaka till dess plats. De gjorde så dag efter dag och samlade in rikligt med pengar.

¹² Sedan lämnade kungen och Jorada pengarna åt de män som skulle utföra arbetet på HERRENS hus. De lejde också stenhuggare och hantverkare för att få HERRENS hus i ordning, och smeder som arbetade med järn och koppar.

¹³ De som fått i uppdrag att utföra arbetet gjorde det med framgång, och de återställde Guds hus i dess förra skick och förstärkte det.

24:6 den avgift ... som ... Mose har pålagt Mönstringens halvsikel (2 Mos 30:12f) blev sedan en årlig tempelskatt (Neh 10:32, Matt 17:24).

24:8 2 Kung 12:9f. **24:9** 2 Mos 30:12f, 3 Mos 27:2f.

14 När de var färdiga med arbetet bar de resten av pengarna till kungen och Jojada, och man gjorde av dem kärl till HERRENS hus, kärl till gudstjänsten och offren, skålar och andra kärl av guld och silver. Och man offrade brännoffer i HERRENS hus hela tiden så länge Jojada levde.

Andligt förfall i Juda

15 Men Jojada blev gammal och mätt på att leva, och han dog. Han var vid sin död hundratrettio år.

16 Man begravde honom i Davids stad bland kungarna, därför att han hade gjort det som var gott mot Israel och mot Gud och hans hus.

17 Men efter Jodas död kom Juda furstar och föll ner för kungen, och han lyssnade till dem.

18 Och de övergav HERRENS, sina fäders Guds, hus och tjänade asherapålar och avgudarna. Då kom Guds vrede över Juda och Jerusalem på grund av dessa synder.

19 Och profeter blev sända till dem för att få dem att vända om till HERREN, och dessa varnade dem, men de lyssnade inte till dem.

20 Men Sakarja, prästen Jodas son, hade blivit beklädd med Guds Andes kraft. Han steg fram inför folket och sade till dem: "Så säger Gud: Varför bryter ni mot HERRENS bud? Det kan inte sluta lyckligt. Eftersom ni har övergett HERREN, har han också övergett er."

21 Då gaddade de ihop sig mot honom, och på kungens befallning stenade de honom på förgården till HERRENS hus.

22 Kung Joash tänkte inte på den kärlek som Sakarjas far Joadada hade visat honom utan dödade hans son. Och i sin dödostund sade Sakarja: "HERREN ska se det här och utkräva hämnd."

Slutet av Joashs regering

23 Efter ett år drog arameernas här upp mot Joash. De kom till Juda och Jerusalem och utrotade ur folket alla dess furstar. Och allt byte som de tog sände de till kungen i Damaskus.

24 Arameernas här kom med endast en liten skara, men HERREN gav ändå en mycket stor här i deras hand därför att folket hade övergett HERREN, sina fäders Gud. Så fick arameerna utföra straffdomen över Joash.

25 När de drog bort från honom - de lämnade honom kvar svårt sjuk - gaddade hans tjänare ihop sig mot honom, därför att han hade utgjutit prästen Joadas söners blod, och de dödade honom på hans bädd. Det blev hans död, och man begravde honom i Davids stad. Men man begravde honom inte i kungagravarna.

26 De som gaddade ihop sig mot honom var Sabad, son till ammonitiskan Shimeat, och Josabad, son till moabitiskan Shimrit.

27 Vad beträffar Joashs söner och de många profetior som förkunnades mot honom och hur Guds hus återupprättades, det är skrivet i "Utläggning av Kungaboken". Hans son Amasja blev kung efter honom.

24:22 Ps 35:22. **24:23** 2 Kung 12:17f. **24:23** Efter ett år drog arameernas här upp Ca 796 f Kr. Se 2 Kung 12:17f. **24:25** 2 Kung 12:20f, 2 Krön 21:20, 28:27. **24:27** 2 Kung 12:21, 14:1, 2 Krön 13:22.

25

Amasja kung i Juda

¹ Amasja var tjugofem år när han blev kung, och han regerade tjugonio år i Jerusalem. Hans mor hette Joaddan och var från Jerusalem.

² Han gjorde det som var rätt i HERRENS ögon, men inte med odelat hjärta.

³ Så snart hans kungadöme hade blivit befäst lät han döda dem av sina tjänare som hade dräpt hans far, kung Joash.

⁴ Men deras barn dödade han inte, utan gjorde som det stod skrivet i Mose lagbok där HERREN hade befallt: "Föräldrar ska inte dö för sina barns skull, och barn ska inte dö för sina föräldrars skull. Var och en ska dö genom sin egen synd."

Krig mot edomiterna

⁵ Amasja samlade Juda och lät dem ställa upp efter sina familjer, efter sina överbefäl och underbefäl, hela Juda och Benjamin. Därefter mönstrade han dem som var tjugo år eller över och fann att de var 300 000 utvalda män som kunde bruka spjut och sköld.

⁶ Dessutom lejde han för hundra talenter silver 100 000 tappra stridsmän ur Israel.

⁷ Men en gudsman kom till honom och sade: "O konung! Låt inte Israels här dra ut med dig,

25:1 2 Kung 14:1f. **25:1** Amasja ... tjugonio år Ca 796-767 f Kr. Amasja betyder "Herren är stark". Se även 2 Kung 14. **25:3** 2 Krön 24:25. **25:4** 5 Mos 24:16, Hes 18:2. **25:4** som det stod skrivet Se 5 Mos 24:16. **25:5** 4 Mos 1:3. **25:6** hundra talenter Ca 3 ton silver. Alltså tre siklar eller ca 30 gram per man, ett par månadslöner.

för HERREN är inte med Israel, inte med några av Efraims barn.

⁸ Men gå du själv! Ta dig an verket och gå frimodigt ut i striden. Annars kommer Gud att låta dig falla för fienden, för Gud har makt både att hjälpa och att stjälpa.”

⁹ Amasja sade till gudsmannen: ”Men vad ska vi göra med de hundra talenterna som jag har gett åt skaran från Israel?” Gudsmannen svarade: ”HERREN kan ge dig mycket mer än det.”

¹⁰ Då avskilde Amasja skaran som hade kommit till honom från Efraim och lät dem gå hem igen. Men de blev mycket arga på Juda och vände tillbaka hem i stor vrede.

¹¹ Men Amasja fattade mod och förde sitt folk ut till Saltdalen och slog där 10 000 av Seirs män.

¹² Och Juda tog 10 000 till fånga levande. Dem förde de upp på toppen av en klippa och störtade ner dem från klippspetsen så att de alla krossades.

¹³ Men den trupp som Amasja hade sänt tillbaka och som inte hade fått gå med honom ut i striden föll in i Juda städer, från Samaria ända till Bet-Horon. De slog 3 000 av invånarna och tog ett stort byte.

¹⁴ När sedan Amasja kom tillbaka från sin seger över edomiterna, förde han med sig de gudar som folket i Seir tillbad och ställde upp dem som sina egna gudar. Han tillbad inför dem och tände offereld åt dem.

¹⁵ Då upptändes HERRENS vrede mot Amasja, och han sände till honom en profet som sade till

honom: ”Varför rådfrågar du det folkets gudar som ju inte har kunnat rädda sitt eget folk ur din hand?”

¹⁶ När profeten talade så till honom, svarade han honom: ”Har vi satt dig till kungens rådgivare? Sluta med det där! Varför vill du att vi ska slå ihjäl dig?” Profeten sade till sist: ”Jag förstår nu att Gud har beslutat att förgöra dig, eftersom du gör så här och inte lyssnar på mitt råd.”

Krig mot Israel

¹⁷ Sedan Amasja, Juda kung, hade hållit överläggningar, sände han bud till Israels kung Joash, son till Joahas, son till Jehu, och lät säga: ”Kom, låt oss drabba samman med varandra!”

¹⁸ Men Joash, Israels kung, sände då detta svar till Amasja, Juda kung: ”Törnbusken på Libanon sände en gång bud till cedern på Libanon och lät säga: Ge din dotter till hustru åt min son! Men ett vilddjur på Libanon gick fram över törnbusken och trampade ner den.

¹⁹ Du säger till dig själv att du har slagit Edom, och ditt hjärta har blivit övermodigt och du vill vinna ära. Men stanna nu hemma. Varför utmanar du olyckan? Du kommer att falla och Juda med dig.”

²⁰ Men Amasja lyssnade inte till detta, för det kom från Gud att de skulle ges i fiendehand eftersom de hade rådfrågat Edoms gudar.

²¹ Och Israels kung Joash drog upp, och de drabbade samman med varandra, han och Juda kung Amasja, vid Bet-Shemesh i Juda.

25:17 2 Kung 13:12, 14:8f.

25:21 Bet-Shemesh Betyder ”solens hus”, drygt 2 mil väster om Jerusalem.

²² Juda besegrades av Israel, och de flydde var och en till sitt.

²³ Och Juda kung Amasja, son till Joash, son till Joahas, blev tillfångatagen i Bet-Shemesh av Israels kung Joash. När han hade fört honom till Jerusalem bröt han ner ett stycke av Jerusalems mur, från Efraimporten till Poneporten, fyrahundra alnar.

²⁴ Han tog allt guld och silver och alla kärl som fanns i Guds hus hos Obed-Edom, och skatterna i kungapalatset. Han tog även gisslan och vände sedan tillbaka till Samaria.

²⁵ Men Juda kung Amasja, Joashs son, levde i femton år efter att Israels kung Joash, Joahas son, hade dött.

²⁶ Vad som mer finns att säga om Amasja, om hans första tid såväl som om hans sista, det är skrivet i boken om Juda och Israels kungar.

²⁷ Från den tid då Amasja vek av från HERREN började man anstifta en sammansvärjning mot honom i Jerusalem, och han måste fly till Lakish. De sände män efter honom till Lakish som dödade honom där.

²⁸ Sedan förde man honom därifrån på hästar och begravde honom hos hans fäder i Juda stad.

26

25:23 tillfångatagen Troligen tillfångatogs Amasja 792 f Kr och var fånge fram till Joashs död 782 f Kr. Kronprinsen Asarja fick ta över regeringsmakten i Jerusalem (se vers 21). **25:23** fyrahundra alnar Ca 200 meter; troligen längs den norra sidan, den mest sårbara. **25:24** 1 Krön 26:15. **25:25** 2 Kung 14:17f. **25:27** Lakish Stor befäst stad ca 5 mil sydväst om Jerusalem.

Ussia (Asarja) kung i Juda

¹ Allt folket i Juda tog Ussia, som då var sexton år, och gjorde honom till kung i hans far Amasjas ställe.

² Det var han som byggde upp Elot och han lade det åter under Juda, sedan kungen hade gått till vila hos sina fäder.

³ Ussia var sexton år när han blev kung, och han regerade femtiotvå år i Jerusalem. Hans mor hette Jekolja och var från Jerusalem.

⁴ Han gjorde det som var rätt i HERRENS ögon, precis som hans far Amasja hade gjort.

⁵ Han rådfrågade Gud så länge Sakarja levde, han som lärde honom förstå Guds syner. Så länge han sökte HERREN lät Gud det gå väl för honom.

⁶ Han drog ut i strid mot filisteerna och bröt ner Gats, Jabnes och Ashdods murar, och han byggde städer i Ashdods område, i filisteernas land.

⁷ Och Gud hjälpte honom mot filisteerna och mot de araber som bodde i Gur-Baal och mot meuniterna.

⁸ Och ammoniterna betalade skatt till Ussia, och ryktet om honom sträckte sig ända till Egypten, för han blev mycket mäktig.

26:1 2 Kung 14:21f. **26:2** Elot Eilat, hamnstaden vid Akabaviken.

26:3 2 Kung 15:2f. **26:3** Ussia ... femtiotvå år Ca 792-740 f Kr, fram till 767 f Kr samregent med sin far Amasja. Ussia betyder "Herren är min styrka". Han kallades också Asarja ("Herren hjälper"), se 2 Kung 15. Två sigill från hans tjänare Abia och Shubnaja finns bevarade. Under hans tid drabbades landet av en svår jordbävning (Sak 14:5), och i hans dödsår blev Jesaja kallad att profetera (vers 22, Jes 6). **26:4** 2 Krön 25:2. **26:5** förstå Guds syner Andra handskrifter: "frukta Gud".

⁹ Ussia byggde torn i Jerusalem över Hörnporten, över Dalporten och över Vinkeln och befäste dem.

¹⁰ Han byggde också torn i öknen och högg ut många brunnar, eftersom han hade en mängd boskap både i låglandet och på slätten. I bergsbygden och på de bördiga fälten hade han jordbruksarbetare och vingårdsarbetare, eftersom han älskade jordbruk.

¹¹ Ussia hade också en här som var stridsberedd och som drog ut i avdelningar som mönstrats och räknats av skrivaren Jeguel och förmannen Maaseja under övervakning av Hananja, en av kungens befälhavare.

¹² Hela antalet av de tappra stridsmän som var huvudmän för familjerna var 2 600.

¹³ Under deras befäl stod en krigshär av 307 500 man, som stred med kraft och mod och var på kungens sida mot fienden.

¹⁴ Ussia försåg hela denna här med sköldar och spjut, hjälmar och pansar, bågar och slungstenar.

¹⁵ I Jerusalem lät han tillverka krigsmaskiner, konstruerade av uppfinnare, att sättas upp på tornen och på murarnas hörn för att skjuta i väg pilar och slunga stora stenar. Ryktet om honom spreds vida omkring, för han fick hjälp att stärka sin makt på ett underbart sätt.

Ussia straffas för sitt högmod

¹⁶ Men när Ussia hade stärkt sin makt blev hans hjärta högmodigt, till hans eget fördärv. Han handlade trolöst mot HERREN sin Gud genom att

gå in i HERRENS tempel för att tända rökelse på rökelsealtaret.

17 Då gick prästen Asarja dit in efter honom med åttio av HERRENS präster, modiga män.

18 Dessa steg fram mot kung Ussia och sade till honom: ”Det är inte din sak, Ussia, att tända rökelse åt HERREN, utan det tillhör prästerna, Arons söner. De är invigda till att tända rökelse. Gå ut ur helgedomen, för du har handlat trolöst, och det ska inte ge dig ära från HERREN Gud.”

19 Då blev Ussia ursinnig där han stod med ett rökelsekar i handen för att tända rökelse. Men just som han rasade mot prästerna slog spetälska ut på hans panna inför prästerna, inne i HERRENS hus bredvid rökelsealtaret.

20 Översteprästen Asarja och alla prästerna vände sig till honom, och se, han var spetälsk i pannan! De drev genast ut honom därifrån, och själv skyndade han också ut, eftersom HERREN hade straffat honom så.

21 Kung Ussia var sedan spetälsk ända till sin dödsdag och bodde i ett särskilt hus. Eftersom han var spetälsk var han utesluten från HERRENS hus. Hans son Jotam förestod kungens hus och dömde folket i landet.

22 Vad som mer finns att säga om Ussia, om hans första tid såväl som hans sista, det har profeten Jesaja, Amos son, skrivit ner.

26:17 1 Krön 6:10. **26:18** 2 Mos 30:7f, 4 Mos 18:7f. **26:18** rökelse ... tillhör prästerna Se 3 Mos 10, 4 Mos 16:16f. **26:21** 2 Kung 15:5f.

²³ Ussia gick till vila hos sina fäder, och man begravde honom hos hans fäder på den gravmark som tillhörde kungarna, med tanke på att han hade varit spetälsk. Hans son Jotam blev kung efter honom.

27

Jotam kung i Juda

¹ Jotam var tjugofem år när han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem. Hans mor hette Jerusha och var dotter till Sadok.

² Han gjorde det som var rätt i HERRENS ögon, precis som hans far Ussia hade gjort, och till det kom att han inte trängde in i HERRENS tempel. Men folket gjorde fortfarande det som var ont.

³ Jotam byggde Övre porten till HERRENS hus, och på Ofelmuren utförde han stora byggnadsarbeten.

⁴ Dessutom byggde han städer i Juda bergsbygd och uppförde borgar och torn i skogarna.

⁵ Han förde krig mot ammoniternas kung och besegrade dem så att ammoniterna det året måste ge honom 100 talenter silver, 10 000 korer vete och 10 000 korer korn. Lika mycket betalade am-

26:23 begravde honom En senare platta har hittats i Jerusalem med orden: "Hit fördes Juda kung Ussias ben. Får inte öppnas."

27:1 2 Kung 15:32f. **27:1** Jotam ... sexton år Ca 750-735 f Kr. Samregent med sin spetälske far (26:21) till 740 f Kr. Jotam betyder "Herren är fullkomlig". Se även 2 Kung 15:32f. **27:2** 2 Krön 26:16.

27:2 folket gjorde fortfarande det som var ont Se t ex Jes 1-5 och Mika 2-3. **27:3** 2 Krön 33:14, Neh 3:26, 11:21. **27:3** Ofelmuren Ofel är åsen söder om tempelberget där Jerusalems äldsta delar är byggda.

27:4 2 Krön 26:10. **27:5** 100 talenter ... 10 000 korer Ca 3 ton silver och 2,2 miljoner liter vete och korn.

moniterna åt honom också andra och tredje året.

⁶ Jotam blev mäktig, eftersom han vandrade med fasta steg inför HERREN sin Gud.

⁷ Vad som mer finns att säga om Jotam, om alla hans krig och annat han företog sig, det är skrivet i boken om Israels och Juda kungar.

⁸ Han var tjugofem år när han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem.

⁹ Jotam gick till vila hos sina fäder, och man begravde honom i Davids stad. Hans son Ahas blev kung efter honom.

28

Ahas kung i Juda

¹ Ahas var tjuugo år när han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem. Han gjorde inte det som var rätt i HERRENS ögon så som hans fader David,

² utan vandrade på samma väg som Israels kungar. Han gjorde också gjutna avgudabilder åt baalerna.

³ Själv tände han offereld i Hinnoms sons dal och brände sina barn i eld efter den avskyvärda seden hos de folk som HERREN hade fördrivit för Israels barn.

⁴ Och han bar fram offer och tände offereld på höjderna och kullarna och under alla gröna träd.

28:1 2 Kung 16:1f. **28:1** Ahas ... sexton år Ca 732-715 f Kr, samregent med sin far Jotam redan från 735 f Kr. Ahas betyder "griper". Ett avtryck av hans personliga sigill finns bevarat, med orden "Ahas, Jotams son, kung av Juda". Se även 2 Kung 16.

28:3 5 Mos 18:9f, 1 Kung 14:24, 2 Krön 33:2, 6, Jer 7:30f, 19:2f. **28:4** 1 Kung 14:23, 2 Kung 17:10.

Krig mot Aram och Israel

⁵ Därför gav HERREN hans Gud honom i den arameiske kungens hand. De besegrade honom och tog många av hans folk till fånga och förde dem till Damaskus. Ahas blev överlämnad åt Israels kung som tillfogade honom ett stort nederlag.

⁶ Peka, Remaljas son, dödade 120 000 man av Juda på en enda dag, alla stridsdugliga män. Det blev så därför att de hade övergett HERREN, sina fäders Gud.

⁷ Och Sikri, en tapper man från Efraim, dödade kungasonen Maaseja, slottsfursten Asrikam och Elkana, kungens närmaste man.

⁸ Och Israels barn tog bland sina bröder 200 000 fångar, nämligen deras hustrur, söner och döttrar. Dessutom tog de ett stort byte från dem och förde bytet till Samaria.

Profeten Oded

⁹ Men där fanns en HERRENS profet som hette Oded. Han gick ut mot hären när den kom till Samaria och sade till dem: ”Se, i sin vrede över Juda har HERREN, era fäders Gud, gett dem i er hand, men ni har dödat dem med ett raseri som har nått upp till himlen.

¹⁰ Och nu tänker ni underkuva Juda och Jerusalems folk för att göra dem till slavar och slavinnor åt er. Har ni då inte hos er nog med skuld mot HERREN er Gud?

28:5 2 Krön 24:24, Jes 7:1. **28:5** den arameiske kungen Resin, som troligen invaderade år 735 f Kr och sedan dödades 732 f Kr (2 Kung 16:9). Jesaja förkunnade tröst och vägledning in i denna situation (Jes 7-8). **28:6** 2 Kung 16:5.

11 Hör därför på mig: Sänd tillbaka fångarna som ni har tagit från era bröder, för HERRENS vrede är över er.”

12 Några av huvudmännen bland Efraims barn, nämligen Asarja, Johanans son, Berekja, Meshille-mots son, Hiskia, Shallums son, och Amasa, Had-lajs son, stod då upp och gick emot dem som kom från kriget

13 och sade till dem: ”Ni ska inte föra in dessa fångar hit, för ni drar skuld över oss inför HERREN, och ni ökar på våra synder och vår skuld ännu mer. Vår skuld är ju redan stor nog, och brinnande vrede är över Israel.”

14 Då lämnade krigsfolket ifrån sig fångarna och bytet inför furstarna och hela församlingen.

15 Männen som nämnts vid namn stod upp och tog sig an fångarna. Alla som var utan kläder bland dem klädde de upp med vad de hade tagit som byte. De gav dem kläder och skor, mat och dryck, och smorde dem med olja, och alla som inte orkade gå lät de sätta sig upp på åsnor och förde dem så till Jeriko, Palmstaden, till deras bröder där. Sedan vände de tillbaka till Samaria.

16 Vid samma tid sände kung Ahas bud till kungarna i Assyrien med begäran om hjälp,

17 för utöver allt annat hade edomiterna återigen kommit och slagit Juda och tagit fångar.

18 Och filisteerna hade fallit in i städerna i Juda lågland och Negev och hade tagit Bet-Shemesh, Ajalon, Gederot, Soko med underlydande orter,

Timna med underlydande orter och Gimso med underlydande orter och bosatt sig i dem.

¹⁹ HERREN ville förödmjuka Juda på grund av Ahas, den israelitiska kungen, därför att han var orsak till lössläpphet i Juda och var trolös mot HERREN.

²⁰ Men kung Tiglat-Pileser av Assyrien drog emot honom och ansatte honom i stället för att ge honom stöd.

²¹ Trots att Ahas plundrade HERRENS hus, kungapalatset och furstarna och gav det till Assyriens kung, hjälpte det honom inte.

Ahas synder

²² I sin nöd syndade denne kung Ahas ännu mer genom trolöshet mot HERREN.

²³ Han offrade nämligen åt gudarna i Damaskus, de som hade besegrat honom, för han tänkte: ”Eftersom de arameiska kungarnas gudar har hjälpt dem, ska jag offra åt dem så att de hjälper mig.” Men i stället var det dessa som fick honom och hela Israel på fall.

²⁴ Och Ahas samlade ihop de kärl som fanns i Guds hus och bröt sönder kärlen i Guds hus, stängde igen dörrarna till HERRENS hus och gjorde sig altaren i varje gathörn i Jerusalem.

²⁵ I var och en av Juda städer uppförde han offerhöjder för att tända offereld åt andra gudar.

28:21 gav det till Assyriens kung Ahas tribut bekräftas i en inskription hos Tiglat-Pileser III. **28:23** 2 Kung 16:10f. **28:24** 2 Kung 16:17. **28:24** altaren i varje gathörn Troligen efter erövrarnas förebild (jfr 2 Kung 16:10f). Babel sägs ha haft hundratals små utomhusaltaren åt fruktbarhetsgudinnan Ishtar och dödsguden Nergal.

På så sätt väckte han HERRENS, sina fäders Guds, vrede.

²⁶ Vad som mer finns att säga om honom och om allt som han företog sig, om hans första tid såväl som om hans sista, det är skrivet i boken om Juda och Israels kungar.

²⁷ Ahas gick till vila hos sina fäder, och man begravde honom i Jerusalem inne i staden, för de lade honom inte i Israels kungars gravar. Hans son Hiskia blev kung efter honom.

29

Hiskia blir kung i Juda

¹ Hiskia var tjugofem år när han blev kung, och han regerade tjugonio år i Jerusalem. Hans mor hette Abia och hon var dotter till Sakarja.

² Han gjorde det som var rätt i HERRENS ögon, precis som hans fader David hade gjort.

Templet renas och återinvigs

³ I sitt första regeringsår, i första månaden, öppnade han dörrarna till HERRENS hus och fick dem i ordning.

⁴ Han lät hämta prästerna och leviterna och samlade dem på den öppna platsen mot öster

⁵ och sade till dem: "Hör på mig, ni leviter: Helga nu er själva och helga HERRENS, era fäders Guds, hus och för bort orenheten ur helgedomen.

28:26 2 Kung 16:19f. **28:27** 2 Krön 21:20, 24:25. **29:1** 2 Kung 18:1f.

29:1 Hiskia ... tjugonio år Ca 715-687 f Kr, men samregent med sin far Ahas redan från 729 f Kr. Hiskia betyder "Herren är min styrka". Se även 2 Kung 18-20. **29:3** 2 Krön 28:24. **29:3** första regeringsår, i första månaden Mars-april 715 f Kr.

⁶ Våra fäder var trolösa och gjorde vad ont var i HERREN vår Guds ögon och övergav honom. De vände sitt ansikte bort ifrån HERRENS boning och vände honom ryggen.

⁷ De stängde också igen dörrarna till förhuset och släckte lamporna, och de tände ingen rökelse och offrade inga brännoffer i helgedomen åt Israels Gud.

⁸ Därför har HERRENS vrede kommit över Juda och Jerusalem, och han har gjort dem till ett avskräckande exempel, till häpnad och förakt, som ni ser med egna ögon.

⁹ Ja, därför har också våra fäder fallit för svärd, och våra söner och döttrar och hustrur har kommit i fångenskap.

¹⁰ Men nu har jag i sinnet att sluta ett förbund med HERREN, Israels Gud, för att hans vredes glöd ska vända sig ifrån oss.

¹¹ Så var nu inte försumliga, mina barn, för HERREN har utvalt er att stå inför hans ansikte och göra tjänst inför honom till att vara hans tjänare och tända rökelse inför honom.”

¹² Då reste sig leviterna:

Mahat, Amasajs son,
och Joel, Asarjas son
av kehatiternas släkt,
av Meraris släkt Kish, Abdis son,
och Asarja, Jehallelels son,
av gershoniterna Joa, Simmas son,
och Eden, Joashs son,

29:8 5 Mos 28:25. **29:9** 2 Krön 28:5f. **29:11** 2 Mos 28:1, 4 Mos 3:6f.

29:12 1 Krön 6:44, 2 Krön 31:13.

13 av Elisafans släkt Shimri
och Jeguel,

av Asafs släkt Sakarja
och Mattanja,

14 av Hemans släkt Jehuel
och Shimei

samt av Jedutuns släkt
Shemaja och Ussiel.

15 Dessa samlade sina bröder och helgade sig och gick sedan för att rena HERRENS hus, så som kungen hade befallt i kraft av HERRENS ord.

16 Men prästerna gick in i det inre av HERRENS hus för att rena det, och all orenhet som de fann i HERRENS tempel bar de ut på förgården till HERRENS hus. Där tog leviterna emot det och bar ut det i Kidrondalen.

17 De började att helga templet på första dagen i första månaden, och på åttonde dagen i månaden hade de hunnit till HERRENS förhus. De helgade sedan HERRENS hus under åtta dagar. På sextonde dagen i första månaden var de färdiga.

18 Då gick de in till kung Hiskia och sade: "Vi har renat hela HERRENS hus och brännofferaltaret med tillbehör och skådebrödsbordet med tillbehör.

19 Alla de kärl som kung Ahas under sin regering i trolöshet förkastade har vi återställt och helgat, och de står nu framför HERRENS altare."

20 Tidigt på morgonen samlade kung Hiskia furstarna i staden och gick upp i HERRENS hus.

21 Man förde fram sju tjurar, sju baggar, sju lamm och sju bockar till syndoffer för landet och

helgedomen och för Juda. Och kungen befalldes Arons söner, prästerna, att offra det på HERRENS altare.

²² De slaktade då tjurarna, och prästerna tog blodet och stänkte det på altaret. Därefter slaktade de baggarna och stänkte blodet på altaret. Sedan slaktade de lammen och stänkte blodet på altaret.

²³ Så förde de fram syndofferbockarna inför kungen och församlingen, och de lade händerna på dem.

²⁴ Och prästerna slaktade dem och lät deras blod som syndoffer komma på altaret till försoning för hela Israel. Kungen hade nämligen befallt att dessa brännoffer och syndoffer skulle offras för hela Israel.

²⁵ Han lät leviterna ställa upp sig till tjänstgöring i HERRENS hus med cymbaler, lyror och harpor, så som David och kungens siare Gad och profeten Natan hade befallt, för HERREN hade genom sina profeter gett befallning om detta.

²⁶ Och leviterna ställde upp sig med Davids instrument och prästerna med trumpeterna.

²⁷ Hiskia befalldes att man skulle offra brännoffret på altaret. Samtidigt som offret bars fram började HERRENS sång att ljuda tillsammans med trumpeterna under ledning av Israels kung Davids instrument.

²⁸ Hela församlingen tillbad medan sången sjöngs och trumpeterna ljöd, och det pågick tills brännoffret var fullbordat.

29:22 3 Mos 8:15, 19, 24, Hebr 9:21. **29:23** 2 Mos 29:10, 3 Mos 4:15.

29:25 2 Sam 7:2, 24:11f, 1 Krön 6:31f, 8:14, 16:4f, 23:5f, 25:1f. **29:26**

4 Mos 10:8f.

29 När de hade offrat brännoffret böjde kungen knä, och alla som var tillsammans med honom tillbad.

30 Och kung Hiskia och furstarna befallde leviterna att lova HERREN med Davids och siaren Asafs ord, och de lovsjüng med glädje, de böjde sig ner och tillbad.

31 Hiskia tog då till orda och sade: ”Ni har nu blivit vigda åt HERREN. Kom därför hit och för fram slaktoffer och gemenskapsoffer till HERRENS hus.” Då förde församlingen fram slaktoffer och gemenskapsoffer, och var och en som i sitt hjärta manades att offra brännoffer gjorde så.

32 Antalet brännofferdjur som församlingen förde fram var 70 tjuvar, 100 baggar och 200 lamm – alla dessa var till brännoffer åt HERREN.

33 Och gemenskapsoffren utgjordes av 600 tjuvar och 3 000 djur av småboskapen.

34 Men prästerna var för få och kunde inte få alla brännoffersdjuren. Därför hjälpte deras bröder leviterna dem tills arbetet var fullgjort och prästerna hade helgat sig. Leviterna var nämligen mer angelägna än prästerna att helga sig.

35 Antalet brännoffer var också stort, och därtill kom fettstyckena av gemenskapsoffren liksom de dryckesoffer som hörde till brännoffren. På så sätt blev det ordnat med tjänstgöringen i HERRENS hus.

36 Och Hiskia och allt folket glädde sig över vad Gud hade berett åt folket, för det hade hänt plötsligt.

30

Hiskias påskhögtid

¹ Hiskia sände ut bud till hela Israel och Juda och skrev också brev till Efraim och Manasse att de skulle komma till HERRENS hus i Jerusalem för att fira HERRENS, Israels Guds, påsk.

² Kungen och hans furstar och hela församlingen i Jerusalem enades om att hålla påskhögtiden i andra månaden.

³ De kunde nämligen inte fira den genast, eftersom prästerna ännu inte hade helgat sig i tillräckligt antal och folket inte var samlat i Jerusalem.

⁴ Därför tycktes det kungen och hela församlingen rätt att göra på det sättet.

⁵ Och de beslöt att ropa ut i hela Israel, från Beer-Sheba ända till Dan, att man skulle komma och fira HERRENS, Israels Guds, påsk i Jerusalem. De flesta hade nämligen inte firat den så som det var föreskrivet.

⁶ Ilbuden gav sig av med breven från kungen och hans furstar, och de drog genom hela Israel och Juda enligt kungens befallning. De sade: ”Ni Israels barn, vänd om till HERREN, Abrahams, Isaks och Israels Gud. Då ska han vända om till den rest av er som har räddats från de assyriska kungarnas hand.

30:1 2 Kung 23:21, 2 Krön 35:1. **30:1** påsk Firades till minne av befrielsen ur Egyptens slaveri (2 Mos 12, 5 Mos 16). **30:2** 2 Mos 12:2f, 4 Mos 9:10f. **30:2** påskhögtiden i andra månaden Enligt undantagsregeln i 4 Mos 9:10f. **30:3** 2 Krön 29:34. **30:5** 2 Mos 12:3f. **30:6** 2 Krön 28:20f, Mal 3:7.

⁷ Och var inte som era fäder och bröder, som var trolösa mot HERREN, sina fäders Gud, så att han utlämnade dem åt ödeläggelse, som ni själva har sett.

⁸ Var alltså nu inte hårdnackade som era fäder, utan räck HERREN er hand och kom till hans helgedom som han har helgat för evig tid, och tjäna HERREN er Gud, så ska hans brinnande vrede vändas från er.

⁹ För om ni vänder om till HERREN ska era bröder och era barn finna barmhärtighet hos dem som håller dem fångna, så att de får vända tillbaka till detta land. HERREN er Gud är nådig och barmhärtig, och han ska inte vända sitt ansikte från er när ni vänder om till honom.”

¹⁰ Ilbuden for från stad till stad i Efraims och Manasses land och ända till Sebulon. Men man skrattade åt dem och hånade dem.

¹¹ Men det fanns några i Asher, Manasse och Sebulon som ödmjukade sig och kom till Jerusalem.

¹² Också i Juda verkade Guds hand, så att han gav dem alla ett enigt hjärta till att göra vad kungen och furstarna hade befallt i kraft av HERRENS ord.

¹³ Mycket folk, en stor församling, kom samman i Jerusalem för att fira det osyrade brödets högtid i andra månaden.

¹⁴ De stod upp och røjde bort de altaren som fanns i Jerusalem. De tog också bort alla rökelsealtaren och kastade dem i Kidrons dal.

¹⁵ Och på fjortonde dagen i andra månaden slaktade de påskalammet.

30:7 2 Krön 29:8f. **30:9** 2 Mos 34:7, Jer 3:12, Mika 7:18. **30:10** 2 Krön 36:16. **30:10** Efraims och Manasses land och ända till Sebulon Samarien upp till Galileen, efter 722 f Kr bebott av ett inflyttat blandfolk (2 Kung 17:24f). **30:15** 2 Krön 29:34.

Prästerna och leviterna, som nu skämdes och därför hade helgat sig, förde vid högtiden fram brännoffer till HERRENS hus.

¹⁶ De inställde sig till tjänstgöring på sina platser, så som det var föreskrivet för dem i gudsmannen Moses lag. Prästerna stänkte med blodet, som de hade tagit emot av leviterna.

¹⁷ Det fanns nämligen många i församlingen som inte hade helgat sig. Därför måste leviterna slakta påskalammen för alla som inte var rena så att de kunde helga dem åt HERREN.

¹⁸ Det var en stor del av folket, många från Efraim och Manasse, Isaskar och Sebulon, som inte hade renat sig utan åt påskalammet på annat sätt än som var föreskrivet. Men Hiskia hade bett för dem och sagt: "Må HERREN, den gode, förlåta var och en

¹⁹ som har vänt sitt hjärta till att söka HERREN Gud, sina fäders Gud, även om han inte är ren efter helgedomens ordning."

²⁰ Och HERREN hörde Hiskia och helade folket.

²¹ De av Israels barn som befann sig i Jerusalem firade så det osyrade brödets högtid med stor glädje i sju dagar. Varje dag prisade leviterna och prästerna HERREN med mäktigt ljudande instrument till HERRENS ära.

²² Hiskia talade vänligt till alla de leviter som hade god insikt i HERRENS tjänst. Och de åt av högtidsoffren under de sju dagarna, samtidigt som de offrade gemenskapsoffer och tackade HERREN, sina fäders Gud.

²³ Hela församlingen enades om att fira högtid i ytterligare sju dagar, och man firade högtid med glädje också under de sju dagarna.

²⁴ Hiskia, Juda kung, hade som offergåva gett församlingen 1 000 tjurar och 7 000 djur av småboskapen, och furstarna hade som offergåva gett 1 000 tjurar och 10 000 djur av småboskapen. Och ett stort antal präster helgade sig.

²⁵ Hela Juda församling glädde sig med prästerna och leviterna, och det gjorde också hela den församling som hade kommit från Israel, liksom de främlingar som hade kommit från Israels land eller som bodde i Juda.

²⁶ Glädjen var stor i Jerusalem, för sedan Israels kung Salomos, Davids sons, tid hade inget liknande hänt i Jerusalem.

²⁷ Prästerna och leviterna stod upp och välsignade folket, och deras röst blev hörd, och deras bön kom till hans heliga boning, till himlen.

31

Reformarbetet fortsätter

¹ När allt detta var över, drog alla israeliter som hade varit där ut till Juda städer och slog sönder stoderna, högg ner asherapålarerna och bröt ner offerhöjderna och altarna i hela Juda, Benjamin, Efraim och Manasse tills att de hade gjort slut på dem. Sedan vände alla Israels barn tillbaka till sina städer, var och en till sin besittning.

² Hiskia gav befallning om prästernas och

30:24 2 Krön 29:34, 35:7f.
2 Kung 18:4, 2 Krön 32:12.

30:27 4 Mos 6:23f.

31:1 5 Mos 7:5,

31:2 3 Mos 8:35, 4 Mos 4:2f.

leviternas avdelningar, allteftersom de tillhörde den ena eller den andra avdelningen, så att både präster och leviter fick sina bestämda uppgifter, antingen det gällde att bära fram brännoffer eller gemenskapsoffer eller att förrätta gudstjänst och tacka och lovsjunga i portarna till HERRENS boning.

³ Kungen gav en del av det han ägde till brännoffren, nämligen till brännoffer morgon och kväll och till brännoffer på sabbaterna, vid nymånaderna och högtiderna, så som det var skrivet i HERRENS lag.

⁴ Och han befallde folket som bodde i Jerusalem att ge prästerna och leviterna deras del, för att de skulle kunna hålla fast vid HERRENS undervisning.

⁵ När denna befallning blev känd, gav Israels barn en riklig förstlingsgåva av säd, vin, olja och honung och av all gröda på marken. De förde fram tionde av allt i riklig mängd.

⁶ Och de av Israel och Juda som bodde i Juda städer förde också fram tionde av kor och får, liksom tionde av de heliga gåvor som helgades åt HERREN deras Gud och lade dem i högar.

⁷ I tredje månaden började de att lägga upp högarna, och i sjunde månaden var de färdiga med det.

⁸ När Hiskia och hans furstar kom för att se högarna, välsignade de HERREN och hans folk Israel.

31:3 4 Mos 28:1f. **31:4** 4 Mos 18:8f, Neh 13:10f. **31:5** 2 Mos 23:19, 5 Mos 14:22, Neh 13:12. **31:7** tredje ... sjunde månaden Maj-juni (skördetid för säd) och september-oktober (högtidsmånad och skördetid för frukt).

9 Och Hiskia frågade prästerna och leviterna angående högarna.

10 Då svarade översteprästen Asarja av Sadoks hus: "Sedan man började föra fram offergåvan till HERRENS hus har vi ätit och blivit mätta och ändå fått mycket över, för HERREN har välsignat sitt folk. Det som är kvar är denna stora rikedom."

11 Hiskia befalldes då att man skulle inreda förrådsrum i HERRENS hus, och man inredde sådana.

12 I dem förde man noggrant in offergåvan och tiondet och de heliga gåvorna. Leviten Konanja hade huvudansvaret för arbetet, och hans närmaste man var hans bror Shimei.

13 Jehiel, Asasja, Nahat, Asael, Jerimot, Josabad, Eliel, Jismakja, Mahat och Benaja var tjänstemän under Konanja och hans bror Shimei enligt beslut av kung Hiskia och Asarja, fursten i Guds hus.

14 Leviten Kore, Jimnas son, som var dörrvakt på östra sidan, hade uppsikten över de frivilliga gåvorna åt Gud och skulle fördela HERRENS offergåvor och det högheliga av offren.

15 Vid hans sida i präststäderna fanns Eden, Minjamin, Jeshua, Shemaja, Amarja och Shekanja, och de ombesörjde noggrant utdelningen till sina bröder efter deras avdelningar, lika för gammal som ung.

16 Undantagna var alla av mankön som var tre år eller äldre, de som var upptecknade i sina släktregister och som skulle infinna sig i HERRENS hus för att varje dag utföra de för den dagen bestämda sysslorna, enligt de åligganden de hade efter sina avdelningar.

17 Prästernas släktregister var uppgjort efter deras familjer. Av leviterna var de upptagna som var tjugo år eller äldre enligt deras särskilda åligganden och avdelningar.

18 I släktregistret skulle de vara upptecknade med alla sina små barn, hustrur, söner och döttrar, så många de var, för de skulle noggrant förvalta det heliga som heligt.

19 För dem av Arons söner, prästerna, som bodde på utmarkerna till sina städer, fanns i var särskild stad namngivna män tillsatta som skulle dela ut till alla av mankön bland prästerna och till alla de leviter som var upptecknade i släktregistret vad de hade rätt till.

20 Detta genomförde Hiskia i hela Juda, och han gjorde inför HERREN sin Gud vad som var gott, rätt och sant.

21 Allt han företog sig när han sökte sin Gud, vare sig det gällde tjänstgöringen i Guds hus eller lagen och budorden, gjorde han av hela sitt hjärta. Och han var framgångsrik.

32

Sanherib hotar Jerusalem

1 Sedan Hiskia i trohet hade utfört detta kom Sanherib, kungen i Assyrien, och drog in i Juda och belägrade de befästa städerna och tänkte erövra dem åt sig.

31:17 1 Krön 23:27f. **31:20** 2 Kung 20:3. **32:1** 2 Kung 18:13f, Jes 36:1f. **32:1** Sanherib Krigarkung och imperiebyggare som regerade 705-681 f Kr och invaderade Juda 701 f Kr. Se även 2 Kung 18-19 och Jes 36-37.

² När Hiskia såg att Sanherib kom för att anfälla Jerusalem,

³ rådgjorde han med sina furstar och sina tappra män om att täppa till vattnet i de källor som låg utanför staden, och de hjälpte honom med det.

⁴ Mycket folk samlades, och man täppte till alla källorna och dämde för bäcken som flöt genom trakten, för de sade: "Varför ska de assyriska kungarna komma och finna mängder av vatten?"

⁵ Han tog också mod till sig och byggde upp muren överallt där den hade raserats, byggde tornen högre och uppförde en annan mur längre ut, befäste Millo i Davids stad och tillverkade skjutvapen och sköldar i stor mängd.

⁶ Och han tillsatte krigsbefäl över folket och kallade dem samman till sig på den öppna platsen vid stadsporten, uppmuntrade dem och sade:

⁷ "Var frimodiga och starka! Var inte rädda eller modlösa inför Assyriens kung och hela skaran som han har med sig, för med oss är en som är större än den som är med honom.

⁸ Med honom är en arm av kött, men med oss är HERREN vår Gud, och han ska hjälpa oss och föra våra krig." Och folket fick nytt mod genom det som Juda kung Hiskia hade talat.

⁹ Den assyriske kungen Sanherib, som med hela

32:5 1 Kung 9:24, 2 Krön 25:23. **32:5** en annan mur längre ut Jerusalems befolkning ökade under Hiskias tid, inte minst på grund av flyktingar efter nordrikets fall. Jfr Jes 22:9f. **32:5** Millo Betyder "fyllning", troligen en terrass i Davids stad som gav stöd under borgen. **32:7** 2 Kung 6:16, 1 Krön 22:13, 1 Joh 4:4. **32:8** 2 Krön 20:17, Jer 17:5, 7, Ps 20:8.

sin krigshär låg framför Lakish, sände sina tjänare till Jerusalem, till Juda kung Hiskia och till alla dem av Juda som fanns i Jerusalem och lät säga:

10 ”Så säger Sanherib, kung av Assyrien: Vad är det ni förtröstar på, eftersom ni stannar kvar i det belägrade Jerusalem?

11 Är det inte Hiskia som bedrar er, så att ni kommer att dö genom hunger och törst? Han säger ju: HERREN vår Gud ska rädda oss undan den assyriske kungens hand.

12 Är det inte Hiskia som har avskaffat hans offerhöjder och altaren och sagt till Juda och Jerusalem: Inför ett enda altare ska ni tillbe, och på det ska ni tända offereld?

13 Vet ni inte vad jag och mina fäder har gjort med folken i andra länder? Har de gudar som dyrkas av folken i dessa länder någonsin kunnat befria sina länder ur min hand?

14 Ja, vilket bland alla dessa folk som mina fäder förintat har haft någon gud som förmått rädda sitt folk ur min hand? Men ni menar att er Gud förmår rädda er ur min hand.

15 Nej, låt inte Hiskia lura och bedra er och tro inte på honom, för ingen gud hos något folk eller i något rike har lyckats befria sitt folk ur min hand eller ur mina fäders hand. Hur mycket mindre ska då er Gud kunna befria er ur min hand!”

16 Sanheribs tjänare talade ännu mer mot HERREN Gud och mot hans tjänare Hiskia.

32:9 Lakish Stor befäst stad ca 5 mil sydväst om Jerusalem. Assyriska reliefer i Nineve avbildar stadens erövring och bortförandet av judiska slavar. **32:12** 2 Krön 31:1. **32:13** 2 Kung 18:33f, 19:12.

17 Han skrev också ett brev för att håna HERREN, Israels Gud, och sade om honom: "Lika lite som de gudar som dyrkas av folken i de andra länderna har kunnat rädda sina folk ur min hand, lika lite ska Hiskias Gud kunna rädda sitt folk ur min hand."

18 Och till Jerusalems folk, till dem som stod på muren, ropade de med hög röst på judiska för att skrämma dem och göra dem modlösa, så att de sedan skulle kunna inta staden.

19 Och de talade om Jerusalems Gud på samma sätt som om de främmande folkens gudar, som är verk av människohänder.

20 Under tiden bad kung Hiskia och profeten Jesaja, Amos son, och ropade till himlen.

21 Då sände HERREN en ängel som förgjorde hela hären och furstarna och befälhavarna i den assyriske kungens läger, så att han med skam vände tillbaka till sitt land. När han gick in i sin guds hus blev han där nerhuggen med svärd av sina egna söner.

22 Och HERREN räddade Hiskia och Jerusalems invånare ur den assyriske kungen Sanheribs hand och ur alla andras hand, och han beskyddade dem på alla sidor.

23 Många förde gåvor till HERREN i Jerusalem och dyrbara gåvor till Juda kung Hiskia, och efter detta växte Hiskias anseende hos alla hednafolk.

32:18 Jes 36:11f. **32:18** judiska Hebreiska, till skillnad från den internationella arameiskan (2 Kung 18:26). **32:19** Ps 115:4. **32:20** 2 Kung 19:4, 15f. **32:21** 2 Kung 19:35f, Jes 37:36f. **32:21** vände tillbaka till sitt land Jfr Sanheribs egen version i not till 2 Kung 19:36. **32:21** nerhuggen Sanherib mördades 681 f Kr, tjugo år senare. Se 2 Kung 19:37.

Hiskias sjukdom och härlighet

²⁴ Vid den tiden blev Hiskia dödssjuk. Han bad då till HERREN, och HERREN svarade honom och gav honom ett tecken.

²⁵ Men Hiskia återgäldade inte det goda som han hade fått, utan hans hjärta blev högmodigt, och därför drabbade vrede honom och Juda och Jerusalem.

²⁶ Men när Hiskia ödmjukade sig mitt i sitt hjärtas högmod och Jerusalems invånare med honom, drabbade HERRENS vrede dem inte i Hiskias dagar.

²⁷ Hiskias rikedom och härlighet var mycket stor. Han byggde sig skattkammrar för silver och guld och ädla stenar, för väldoftande kryddor och för sköldar och alla slags dyrbara gåvor.

²⁸ Han uppförde också förrådshus för säd, vin och olja samt stall för allt slags boskap, och han skaffade hjordar för sina fållor.

²⁹ Dessutom byggde han städer och fick en mängd får och kor. Gud hade gett honom mycket stora rikedomar.

³⁰ Det var också Hiskia som täppte till Gihonvattnets övre källa och ledde vattnet neråt, väster om Davids stad. Hiskia lyckades i allt han företog sig.

³¹ Och när sändebuden kom från Babels furstar, de som var utsända till honom för att höra sig för

32:24 2 Kung 20:1f, Jes 38:1f, Ps 30:3. **32:24** dödssjuk Troligen en tid före invasionen 701 f Kr som beskrivs i 32:1f. Se 2 Kung 20 och Jes 38.

32:26 Jer 26:19. **32:30** Jes 22:9. **32:30** ledde vattnet neråt Hiskia ledde in Gihonkällans vatten till Siloamdammen (Joh 9:7) genom en 0,5 km lång tunnel som kan besökas än i dag. En bevarad inskription i tunneln beskriver hur de två grävarlagen möttes halvvägs. Jfr Jes 22:9f. **32:31** 5 Mos 8:2, 13:3, 2 Kung 20:12f, Jes 39:1f.

om det under som hade hänt i landet, lämnade Gud honom för att pröva honom och få veta allt som var i hans hjärta.

Hiskia dör

³² Vad som mer finns att säga om Hiskia och om hans gudfruktiga gärningar, det är skrivet i ”Profeten Jesajas, Amos sons, syner”, i boken om Judas och Israels kungar.

³³ Hiskia gick till vila hos sina fäder, och man begravde honom på den plats där man går upp till Davids hus gravar. Hela Juda och Jerusalem invånare hedrade honom vid hans död. Hans son Manasse blev kung efter honom.

33

Manasse kung i Juda

¹ Manasse var tolv år när han blev kung, och han regerade femtiofem år i Jerusalem.

² Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, efter den avskyvärda seden hos de folk som HERREN hade fördrivit för Israels barn.

³ Han byggde på nytt upp de offerhöjder som hans far Hiskia hade brutit ner. Och han reste altaren åt baalerna och gjorde asherapålar, och han tillbad och tjänade himlens hela härskara.

32:32 2 Kung 20:20. **32:32** Profeten Jesajas, Amos sons, syner Kanske Jesajaboken (se Jes 36-38). **33:1** 2 Kung 21:1f.

33:1 Manasse ... femtiofem år Ca 697-642 f Kr, samregent med sin far Hiskia till 687 f Kr. Manasse betyder ”får att glömma” (jfr 1 Mos 41:51). Assyriska dokument noterar att Manasse sände tribut och byggmaterial. Se även 2 Kung 21. **33:2** 5 Mos 18:9, 1 Kung 14:24, 2 Krön 28:3, 36:14. **33:3** 2 Kung 18:4, 23:5f, 2 Krön 31:1.

⁴ Han byggde altaren i HERRENS hus. Det var om detta hus som HERREN hade sagt: ”I Jerusalem ska mitt namn vara för evig tid.”

⁵ Han byggde altaren åt himlens hela härskara på de båda förgårdarna till HERRENS hus.

⁶ Han lät sina barn gå genom eld i Hinnoms sons dal och utövade teckentyderi, svartkonst och trolldom, skaffade sig andebesvärjare och spåmän och gjorde mycket som var ont i HERRENS ögon, så att han väckte hans vrede.

⁷ Avgudabilden som han gjort ställde han in i Guds hus om vilket Gud hade sagt till David och hans son Salomo: ”I detta hus och i Jerusalem som jag har utvalt bland alla Israels stammar, vill jag fästa mitt namn för evig tid.

⁸ Jag ska inte mer låta Israel vandra bort från det land som jag har bestämt åt era fäder, om de bara håller fast vid och följer allt jag befallt dem efter den lag och de stadgar och föreskrifter som de har fått genom Mose.”

⁹ Men Manasse förledde Juda och Jerusalems invånare, så att de gjorde mer ont än de folk som HERREN hade utrotat för Israels barn.

¹⁰ HERREN talade till Manasse och hans folk, men de gav inte akt på hans ord.

33:4 5 Mos 12:5, 2 Sam 7:10, 13, 1 Kung 8:29, 9:3, 2 Krön 7:12, 28:24.

33:6 3 Mos 18:21, 19:26, 20:2, 2 Krön 28:3. **33:7** 2 Krön 7:12, 16.

33:10 2 Kung 21:10f, 2 Krön 24:19.

11 Då lät HERREN den assyriske kungens arméer komma över dem. De slog Manasse i bojor och fängslade honom med kopparbojor och förde honom till Babel.

12 Men när han nu var i nöd, bönföll han inför HERREN sin Gud och ödmjukade sig djupt för sina fäders Gud.

13 Och när han bad så till honom, bönhörde HERREN honom och lyssnade till hans bön och lät honom komma tillbaka till Jerusalem som kung. Då insåg Manasse att det är HERREN som är Gud.

14 Han byggde en yttermur till Davids stad väster om Gihon i dalen, fram till ingången till Fiskporten och runt omkring Ofel och gjorde den mycket hög. Sedan tillsatte han befälhavare i alla befästa städer i Juda.

15 Han avlägsnade de främmande gudarna och avgudabilden från HERRENS hus, liksom alla de altaren som han hade byggt på det berg där HERRENS hus stod, och i Jerusalem, och han kastade ut dem utanför staden.

16 Sedan upprättade han HERRENS altare och offrade gemenskapsoffer och tackoffer på det och uppmanade Juda att tjäna HERREN, Israels Gud.

17 Folket offrade ändå på höjderna, men bara åt HERREN sin Gud.

33:11 5 Mos 28:36, 2 Kung 19:28, 2 Krön 36:6, Hes 19:4. **33:11** den assyriske kungens arméer Kanske Assurbanipal (ca 667-627 f Kr). Mellan 652-646 f Kr slog han ner ett stort uppror som Babel och dess allierade (araber, amoreer m fl) hade startat, och kanske hade Manasse gjort gemensam sak med dem liksom hans far Hiskia före honom (2 Kung 20:12). **33:13** Esra 8:23, Dan 4:32. **33:17** 1 Kung 3:2.

18 Vad som mer finns att säga om Manasse och om hans bön till sin Gud och om de ord som siarna talade till honom i HERRENS, Israels Guds, namn, det står i Israels kungars krönika.

19 Om hans bön och hur han blev bönhörd, om all hans synd och trolöshet och om de platser där han byggde offerhöjder och ställde upp asherapålar och gjutna bilder, innan han ödmjukade sig, är skrivet i Hosajs krönika.

20 Manasse gick till vila hos sina fäder, och man begravde honom där han bodde. Hans son Amon blev kung efter honom.

Amon kung i Juda

21 Amon var tjugotvå år när han blev kung, och han regerade två år i Jerusalem.

22 Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, så som hans far Manasse hade gjort. Han offrade åt alla de avgudabilder som hans far Manasse hade tillverkat, och han dyrkade dem.

23 Men han ödmjukade sig inte inför HERREN, så som hans far Manasse hade gjort, utan han hopade skuld på skuld.

24 Och hans tjänare sammansvor sig mot honom och dödade honom hemma i hans hus.

25 Men folket i landet dödade alla som hade sammansvurit sig mot kung Amon. Därefter gjorde folket i landet hans son Josia till kung efter honom.

33:18 2 Kung 21:17f. **33:21** 2 Kung 21:19f. **33:21** Amon ... två år Ca 642-640 f Kr. Amon betyder "betrodd" eller "hantverkare" och var också ett egyptiskt gudanamn (Jer 46:25). Se även 2 Kung 21:19f. **33:24** 2 Kung 12:20, 2 Krön 25:27.

34

Josia kung i Juda

¹ Josia var åtta år när han blev kung, och han regerade trettioett år i Jerusalem.

² Han gjorde det som var rätt i HERRENS ögon och vandrade på sin fader Davids vägar och vek inte av vare sig åt höger eller åt vänster.

Början av Josias reform

³ I sitt åttonde regeringsår, medan han ännu var ung, började Josia söka sin fader Davids Gud, och i det tolfte året började han rena Juda och Jerusalem från offerhöjderna och asherapålarna och från de snidade och gjutna avgudabilderna.

⁴ Baalsaltarna bröts ner inför honom, solstoderna som stod på dem högg han ner, och asherapålarna och de snidade och gjutna avgudabilderna slog han sönder och krossade till stoft, som han strödde ut på de mäns gravar som hade offrat åt dem.

⁵ Och prästernas ben brände han på deras altaren. Så renade han Juda och Jerusalem.

⁶ I Manasse, Efraims och Simeons städer ända till Naftali genomsökte han överallt husen.

⁷ Och sedan han hade brutit ner altarna, krossat asherapålarna och avgudabilderna till stoft och huggit ner alla solstoder i hela Israels land återvände han till Jerusalem.

34:1 2 Kung 22:1f. **34:1** Josia ... trettioett år Ca 640-609 f Kr. Josia betyder kanske "helad av Herren" eller "Herren ger". Se även 2 Kung 22-23. **34:3** åttonde ... tolfte året började han rena Ca 632 och 628 f Kr. Även profeterna Jeremia och Sefanja förkunnade mot avgudadyrkan under Josias tid. **34:4** 2 Mos 32:20, 2 Kung 23:6.

34:5 2 Kung 23:20.

Templet repareras

⁸ I sitt artonde regeringsår, medan han höll på att rena landet och templet, sände kung Josia i väg Shafan, Asaljas son, och stadens ledare Maaseja och kanslern Joa, Joahas son, för att få HERREN sin Guds hus i ordning.

⁹ De gick till översteprästen Hilkia och lämnade pengarna som hade kommit in till Guds hus och som leviterna som höll vakt vid tröskeln hade samlat in från Manasse, Efraim och hela det övriga Israel, liksom från hela Juda och Benjamin och från Jerusalems invånare.

¹⁰ De överlämnade dem till de män som tjänstgjorde som förvaltare i HERRENS hus.

Dessa gav sedan pengarna till de arbetare som var sysselsatta vid HERRENS hus med att reparera och förstärka byggnaden.

¹¹ Timmermännen och byggnadsarbetarna fick pengarna för att köpa in huggen sten samt trävirke till stockar, som skulle användas för att timra upp de hus som Juda kungar hade förstört.

¹² Männen utförde sitt arbete med plikttrohet. Förmän över dem och arbetsledare var Jahat och Obadja, leviter av Meraris släkt, och Sakarja och Meshullam av kehatiternas släkt. Alla dessa leviter var skickliga musiker.

¹³ De hade också tillsynen över bärarna och över dem som arbetade vid de olika göromålen.

34:8 2 Kung 22:3f. **34:8** i sitt artonde regeringsår År 622 f Kr. **34:9** 2 Krön 35:8. **34:9** översteprästen Hilkia Hans son Asarjas sigill har hittats i Jerusalem (1 Krön 9:11, Esra 7:1). **34:11** 2 Krön 24:7. **34:13** Neh 4:10.

Några av leviterna var också skrivare, förmän och dörrvakter.

Översteprästen finner lagboken

¹⁴ När de tog ut pengarna som hade flutit in till HERRENS hus, fann prästen Hilkia HERRENS lagbok som hade blivit given genom Mose.

¹⁵ Då sade Hilkia till skrivaren Shafan: ”Jag har funnit lagboken i HERRENS hus.” Hilkia gav boken åt Shafan.

¹⁶ Shafan bar boken till kungen och lämnade sin redogörelse till honom. Han sade: ”Dina tjänare har gjort allt som de har fått i uppdrag att göra.

¹⁷ De har tömt ut de pengar som fanns i HERRENS hus och har överlämnat dem åt förmännen och arbetarna.”

¹⁸ Skrivaren Shafan sade också till kungen: ”Prästen Hilkia har gett mig en bok.” Och Shafan läste ur den inför kungen.

¹⁹ När kungen hörde lagens ord, rev han sönder sina kläder.

²⁰ Och kungen befallde Hilkia och Ahikam, Shafans son, och Abdon, Mikas son, och skrivaren Shafan och Asaja, kungens tjänare och sade:

²¹ ”Gå och fråga HERREN för mig och för dem som är kvar av Israel och Juda om det som står i den bok som man nu har funnit. HERRENS vrede är stor, och den är utgjuten över oss, därför att våra

34:14 2 Kung 22:5. **34:14** fann ... Herrens lagbok Vid tempelbyggen i Egypten och Mesopotamien gömdes ibland dokument i väggar eller grunder som en slags ”tidskapsel” inför framtida reparationer. Kanske hade Salomo gjort på samma sätt med Moseböckerna i Jerusalems tempel (kap 2-5). **34:15** 2 Kung 22:8f.

fäder inte har hållit HERRENS ord och inte har gjort allt som är föreskrivet i denna bok.”

²² Och Hilkia och de som kungen hade utsett gick till profetissan Hulda, hustru till Shallum, klädkammarvaktaren, som var son till Tokehat, Hasras son. Hon bodde i Jerusalem, i Nya staden. Och de talade med henne så som de hade blivit tillsagda.

²³ Då svarade hon dem: ”Så säger HERREN, Israels Gud: Säg till den man som har sänt er till mig:

²⁴ Så säger HERREN: Se, över denna plats och över dem som bor här ska jag låta olycka komma, alla de förbannelser som är skrivna i den bok som man har läst för Juda kung.

²⁵ De har övergett mig och tänt offereld åt andra gudar och väckt min vrede genom alla sina händers verk, därför ska min vrede utgjutas över denna plats och ska inte utsläckas.

²⁶ Men till Juda kung, som har sänt er för att fråga HERREN, till honom ska ni säga: Så säger HERREN, Israels Gud, om de ord du har hört:

²⁷ Eftersom ditt hjärta veknade och du ödmjukade dig inför Gud när du hörde hans ord mot denna plats och mot dem som bor här, ja, eftersom du ödmjukade dig inför mig och rev sönder dina kläder och grät inför mig har jag också hört dig, säger HERREN.

²⁸ Jag ska samla dig till dina fäder, och du ska samlas till dem i din grav med frid. Dina ögon ska

34:22 Nya staden Troligen väster om Davids stad (jfr 32:5 med not).

34:24 3 Mos 26:14f, 5 Mos 28:15f. **34:24** de förbannelser som är skrivna Se 5 Mos 28:15f. **34:27** 2 Kung 22:19, 2 Krön 12:17, 32:26.

slippa se all den olycka som jag ska låta drabba denna plats och dem som bor här.” Och de vände tillbaka till kungen med det svaret.

Ett förbund att följa Herren

²⁹ Då sände kungen bud och kallade samman alla de äldste i Juda och Jerusalem.

³⁰ Och kungen gick upp i HERRENS hus med alla Juda män och Jerusalems invånare, med prästerna och leviterna och allt folket, från den störste till den minste. Han läste upp för dem allt som stod i förbunds-boken som man hade funnit i HERRENS hus.

³¹ Och kungen steg fram på sin plats och slöt inför HERRENS ansikte det förbundet att de skulle följa HERREN och hålla fast vid hans bud, hans vittnesbörd och stadgar av hela sitt hjärta och av hela sin själ och göra efter förbundets ord, som var skrivna i denna bok.

³² Han lät alla som fanns i Jerusalem och Benjamin träda in i förbundet. Och Jerusalems invånare handlade efter Guds, sina fäders Guds, förbund.

³³ Josia avlägsnade alla avgudar i de länder som tillhörde Israel och befallde alla som fanns i Israel att tjäna HERREN sin Gud. Och så länge han levde vek de inte av från HERREN, sina fäders Gud.

35

Josia firar påskhögtiden

34:29 2 Kung 23:1f. **34:30** läste upp Enligt budet i 5 Mos 31:11 (jfr också 5 Mos 17:19 om kungens personliga läsning). **34:31** Jos 24:25, 2 Krön 15:12. **34:33** Dom 2:7.

¹ Josia firade HERRENS påsk i Jerusalem. Man slaktade påskalammet på fjortonde dagen i första månaden.

² Han fastställde prästernas åligganden och styrkte dem till tjänstgöringen i HERRENS hus.

³ Han sade till leviterna som undervisade hela Israel och som var helgade åt HERREN: "Sätt den heliga arken i det hus som Salomo, Davids son, Israels kung, har byggt. Den ska inte mer vara en börda på era axlar. Tjäna nu HERREN er Gud och hans folk Israel.

⁴ Gör er redo efter era familjer, i era avdelningar, så som Israels kung David och hans son Salomo har föreskrivit.

⁵ Ställ upp er i helgedomen, ordnade efter era bröders familjer i hela folket, så att en avdelning av en levitisk familj kommer på varje grupp.

⁶ Slakta påskalammet och helga er och tillaga det för era bröder. Gör efter HERRENS ord genom Mose."

⁷ Och Josia offrade småboskap för hela folket, dels lamm och dels killingar, 30 000 djur, allt till påskoffer åt dem som var närvarande, samt tjurar, 3 000 djur. Detta togs från kungens privata egendom.

⁸ Hans furstar gav också av fri vilja offergåvor åt folket och åt prästerna och leviterna. Hilkia, Sakarja och Jehiel, furstarna i Guds hus, gav åt prästerna 2 600 lamm och killingar samt tjurar, 300 djur, till påskoffer.

⁹ Och Konanja med Shemaja och Netanel, hans

bröder, samt Hashabja, Jegiel och Josabad, de främsta bland leviterna, gav som offergåva åt leviterna 5 000 lamm och killingar till påskoffer, samt dessutom tjurar, 500 djur.

¹⁰ På så sätt blev det ordnat för gudstjänsten.

Prästerna och leviterna inställde sig till tjänstgöring på sina platser och efter sina avdelningar, som kungen hade befallt.

¹¹ De slaktade påskalammet, och prästerna stänkte med blodet som räcktes åt dem, medan leviterna flådde lammen.

¹² Och de avskilde brännoffersstyckena och delade ut dem åt folket efter deras familjer, för att de skulle offra dem åt HERREN, så som det var föreskrivet i Mose bok. På samma sätt gjorde de också med tjurarna.

¹³ Och de stekte påskalammet på eld på föreskrivet sätt. Men köttet från gemenskapsoffret kokade de i grytor, pannor och kittlar och skyndade sig att dela ut det till allt folket.

¹⁴ Sedan lagade de till åt sig själva och åt prästerna, för prästerna, Arons söner, var upptagna ända till natten med att offra brännoffret och fettstyckena. Därför måste leviterna laga till både åt sig själva och åt prästerna, Arons söner.

¹⁵ Sångarna, Asafs ättlingar, stod på sin plats, som David, Asaf, Heman och kungens siare Jedutun hade befallt, och dörrvakterna stod var och en vid sin port. De behövde inte gå ifrån sin tjänstgöring, eftersom deras bröder leviterna lagade till åt dem.

¹⁶ Så blev den dagen allt ordnat för HERRENS tjänst, så att man firade påskhögtid och offrade brännoffer på HERRENS altare, så som kung Josia hade befallt.

¹⁷ De av Israels barn som var närvarande höll nu påskhögtid och det osyrade brödets högtid i sju dagar.

¹⁸ En påskhögtid som denna hade inte firats i Israel sedan profeten Samuels tid. Ingen av Israels kungar hade hållit en sådan påskhögtid som nu firades av Josia med prästerna och leviterna, hela Juda och dem av Israel som var närvarande samt Jerusalems invånare.

¹⁹ I Josias artonde regeringsår hölls denna påskhögtid.

Josia dör vid Megiddo

²⁰ Efter allt detta, när Josia hade fått templet i ordning, drog Egyptens kung Neko upp för att strida vid Karkemish som ligger vid Euftrat. Josia drog ut mot honom.

²¹ Då skickade Neko bud till honom och sade: ”Vad har jag med dig att göra, du Juda kung? Det är inte mot dig jag kommer i dag, utan mot den fiende jag är i krig med. Gud har befallt mig att skynda. Sluta stå emot Gud, som är med mig! Akta dig så att han inte förgör dig.”

35:17 2 Krön 30:21. **35:18** 2 Kung 23:21, 2 Krön 30:26. **35:20** 2 Kung 23:29f. **35:20** Egyptens kung Neko Neko II (610-595 f Kr) ville år 609 hjälpa de sista kvarvarande assyrierna i Harran i norra Syrien, som var trängda av babylonierna efter Nineves fall 612 f Kr (se Nahums bok). Josia stödde babylonierna liksom hans farfar Hiskia (2 Kung 20:12 med not).

²² Men i stället för att vända om och lämna honom i fred förklädde Josia sig och gick ut för att strida mot honom, utan att höra på Nekos ord som kom från Guds mun. De drabbade samman i Megiddopasset.

²³ Bågskyttarnas skott träffade kung Josia, och kungen sade till sina män: ”Bär bort mig! Jag är svårt sårad.”

²⁴ Då bar hans män bort honom från vagnen och satte honom i hans andra vagn och förde honom till Jerusalem. Och han dog och blev begravd där hans fäder var begravda. Hela Juda och Jerusalem sörjde Josia.

²⁵ Och Jeremia sjöng en sorgesång över Josia. Alla sångare och sångerskor talade om Josia i sina sorgesånger och gör det än i dag. Dessa sånger blev allmänt sjungna i Israel, och de finns upptecknade bland ”Sorgesångerna”.

²⁶ Vad som mer finns att säga om Josia och om de fromma gärningar han gjorde enligt det som var skrivet i HERRENS lag,

²⁷ och om annat som han företog sig under sin första tid såväl som under sin sista, det är skrivet i boken om Israels och Juda kungar.

36

Joahas kung i Juda

35:22 Megiddopasset Det talas i Upp 16:16 om en framtida drabbning här vid ”Harmagedon”. **35:23** 1 Kung 22:34, 2 Krön 18:33.

35:24 Sak 12:11f. **35:25** 2 Sam 1:17. **35:25** Jeremia sjöng en sorgesång Senare skrev Jeremia också Klagovisorna (jfr Klag 4:20). Sorgen över Josia, den siste rättfärdige kungen, var ett starkt minne även hundra år senare (Sak 12:11).

¹ Folket i landet tog Joahas, Josias son, och gjorde honom till kung i Jerusalem efter hans far.

² Han var tjugotre år när han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem.

³ Kungen av Egypten avsatte honom i Jerusalem och tvingade landet betala en skatt på hundra talenter silver och en talent guld.

⁴ Och kungen av Egypten gjorde hans bror Eljakim till kung över Juda och Jerusalem och ändrade hans namn till Jojakim. Men Neko tog med sig hans bror Joahas och förde honom till Egypten.

Jojakim kung i Juda

⁵ Jojakim var tjugofem år när han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem. Han gjorde det som var ont i HERREN sin Guds ögon.

⁶ Och Babels kung Nebukadnessar drog upp mot honom och fängslade honom med kopparbojor och förde bort honom till Babel.

⁷ En del av kården i HERRENS hus förde Nebukadnessar också till Babel, och han satte in dem i sitt palats i Babel.

36:1 2 Kung 23:30f. **36:2** Joahas ... tre månader År 609 f Kr. Joahas betyder "Herren griper". Se även 2 Kung 23:31f. **36:3** hundra talenter silver och en talent guld Ca 3 ton silver och 30 kg guld.

36:5 Jojakim ... elva år År 609-598 f Kr. Jojakim betyder "Herren ska upprätta". Se även 2 Kung 23:34f. Föraktade Herrens ord (Jer 26, 36) och kritiserades av Jeremia (Jer 22:13f). **36:6** 2 Kung 24:1f.

36:6 Nebukadnessar Regerade i Babel 605-562 f Kr. Förde krig mot Egypten och byggde med Guds hjälp (Jer 27:6f) upp Babel till en världsmakt (se Dan 1-4). Besegrade farao Neko 605 f Kr. Efter Jojakims uppror ca 601 f Kr (2 Kung 24:1f) intog han Jerusalem 597 f Kr. **36:7** Esra 1:7, Dan 1:2.

⁸ Vad som mer finns att säga om Jojakim och om de avskyvärda ting han gjorde och vad som i övrigt blev funnet hos honom, det är skrivet i boken om Israels och Juda kungar. Hans son Jojakin blev kung efter honom.

Jojakin kung i Juda

⁹ Jojakin var arton år när han blev kung, och han regerade tre månader och tio dagar i Jerusalem. Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon.

¹⁰ I början av nästa år lät kung Nebukadnessar hämta honom och förde honom till Babel tillsammans med de dyrbara kärlen i HERRENS hus. Och han gjorde hans bror Sidkia till kung över Juda och Jerusalem.

Sidkia blir den siste kungen i Juda

¹¹ Sidkia var tjuogoett år när han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem.

¹² Han gjorde det som var ont i HERREN sin Guds ögon. Han ödmjukade sig inte under profeten Jeremia, som talade HERRENS ord.

36:8 2 Kung 24:5f. **36:9** arton Andra handskrifter: "åtta" (men jfr 2 Kung 24:8). **36:9** Jojakim ... tre månader December 598 till mars 597 f Kr, under belägringen (2 Kung 24:10). Jojakim betyder "Herrens ska grunda". Juridisk förfader till Jesus (Matt 1:11). Se 2 Kung 25:27f. **36:9** hämta honom Förutom kungen förde babylonierna också bort ett ledande skikt om ca 10 000 män (2 Kung 24:14). Heskiel profeterade för dem i Babel från 593 f Kr. Se även Jer 24 och 29. **36:10** bror Egentligen farbror (jfr 2 Kung 24:17). Ordet används i en allmännare betydelse "släkting". **36:11** 2 Kung 24:18f, Jer 37:1f, 52:1f. **36:11** Sidkia ... elva år Ca 597-587 f Kr. Sidkia betyder "Herren är min rättfärdighet". Se även 2 Kung 24:18f. Rådfrågade profeten Jeremia (Jer 21, 37-38) men lyssnade inte (32:3, 37:2).

13 Och han gjorde uppror mot kung Nebukadnessar, som hade tagit en ed av honom vid Gud. Han var hårdnackad och förhärdade sitt hjärta, så att han inte omvände sig till HERREN, Israels Gud.

Jerusalems fall

14 Också alla de ledande prästerna och folket gick allt längre i sin trolöshet mot Gud. De följde hednafolkens alla avskyvärda seder och orenade HERRENS hus som han hade helgat i Jerusalem.

15 HERREN, deras fäders Gud, sände sina budskap till dem gång på gång genom sina sändebud, för han hade medlidande med sitt folk och sin boning.

16 Men de gjorde narr av Guds sändebud, de föraktade hans ord och hånade hans profeter tills HERRENS vrede över hans folk växte så att det inte mer fanns någon bot.

17 Då sände han emot dem kaldeernas kung, som dödade deras unga män med svärd i deras helgedom och inte skonade vare sig unga män eller unga kvinnor, inte heller gamla och gråhårsmän. Allt gavs i hans hand.

18 Och alla kärl i Guds hus, både stora och små, och skatterna i HERRENS hus, liksom de skatter som tillhörde kungen och hans förnämsta män, allt förde han till Babel.

36:13 Hes 17:13f. **36:15** sände sina budskap Särskilt genom Jeremia (Jer 2-25) och Hesekiel (Hes 4-24). **36:17** 2 Kung 25:1f.

36:17 kaldeerna Arameiskt folk som tog över Babel. Deras härjningar under Nebukadnessar förutsades av profeten Habackuck (Hab 1:6f). Händelserna kring Jerusalems fall skildras i Jer 34-39 och bearbetas i Klagovisorna som troligen skrevs strax efteråt.

19 De satte eld på Guds hus och bröt ner Jerusalems mur. Alla stadens palats brände de i eld och förstörde alla dyrbara föremål.

20 Dem som hade undkommit svärdet förde han bort i fångenskap till Babel, och de blev slavar åt honom och hans söner tills perserna kom till makten.

21 HERRENS ord genom Jeremias mun skulle uppfyllas, nämligen att landet skulle få gottgörelse för sina sabbater – så länge det låg öde hade det sabbat – till dess att sjuttio år hade gått.

22 För att HERRENS ord genom Jeremia skulle uppfyllas, hände det i den persiske kungen Koreshs första regeringsår att HERREN påverkade perserkungen Koreshs sinne så att han över hela sitt rike lät utropa följande som också skriftligt kungjordes:

23 ”Så säger Koresh, kung av Persien: HERREN, himlens Gud, har gett mig alla rikena på jorden, och han har befallt mig att bygga ett hus åt honom i Jerusalem i Juda. Den bland er som tillhör hans folk ska bege sig dit upp, och hans Gud ska vara med honom.”

36:21 3 Mos 26:34f, Jer 25:12, 29:10, Dan 9:2.

genom Jeremias mun Se Jer 25:12, 29:10.

36:21 Herrens ord

36:22 5 Mos 21:15f,

Esra 1:1f, Jes 44:28.

Esra 1:1f med not.

36:22 Koreshs första regeringsår 539 f Kr. Se

Svenska Folkbibeln
The Holy Bible in Swedish, Svenska Folkbibeln
translation

copyright © 1996,1998,2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och
Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Language: Svenska (Swedish)

Reviderad från Svenska Folkbibeln 98 och grundtexten. Gamla testamentet
© 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm Nya testamentet ©
1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och Stiftelsen
Biblicum, Ljungby

2024-12-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Dec 2024 from source files
dated 18 Dec 2024

1f751582-bd9a-5655-ac63-85d69149ba09